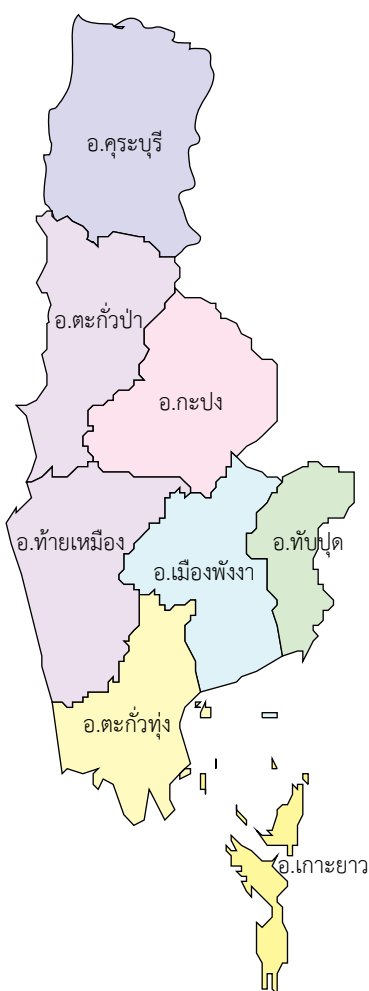

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดพังงา

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้จังหวัดพังงา ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 95 รายการ เป็นรายการเป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติจำนวน 80 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 5 รายการ และมีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 10 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ยางพารา” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 68 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 43 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 1 รายการ และมีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บจำนวน 24 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ฟื้นฟูป่าพรุพรุป่าไม้” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 45 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 39 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 6 รายการ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : คนพึ่งงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่ โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “สังคมแห่งการเรียนรู้” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 48 รายการ เป็นรายการรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 48 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	19
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	24
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	49
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	64
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	76
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	87
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	94
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : ภาพรวมความเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	19
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	87
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	88
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	89
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	90

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา ณ ราคาประจำปี (พ.ศ. 2552 – 2554)	6
ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูก ผลผลิต และมูลค่าผลผลิตของพืชเศรษฐกิจจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2554 - 2555	7
ตารางที่ 3 : จำนวน และมูลค่าผลผลิตของสัตว์เศรษฐกิจจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2553 - 2554	8
ตารางที่ 4 : จำนวน และมูลค่าผลผลิตของการประมงที่สำคัญจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2553 - 2554	8
ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงาน เงินทุน และคนงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา ปี 2552 - 2554	9
ตารางที่ 6 : สถิติข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2553 – 2555	10
ตารางที่ 7 : จำนวนแรงงานในจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2552-2554	11
ตารางที่ 8 : จำนวนและสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2555	12
ตารางที่ 9 : สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของตำรวจภูธรจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2552 - 2554	13
ตารางที่ 10 : กลุ่มน้ำสาขาต่างๆ ในจังหวัดพังงา	14
ตารางที่ 11 : สถิติการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในประเภทต่าง ๆ ปี พ.ศ. 2552 - 2554	16
ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	21
ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็น ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	31
ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	46
ตารางที่ 18 : รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	47
ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ”	47
ตารางที่ 20 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	49
ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”	51
ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	61
ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	62
ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”	62
ตารางที่ 25 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	64
ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”	66
ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”	74
ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ฟื้นฟูทรัพยากร ป่าไม้”	75
ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้”	78
ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”	85
ตารางที่ 32 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	93

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการ ที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดพังงาฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดพียงาระยะ 4 ปี และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ทางภาคใต้ตอนบนบริเวณชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางหลวงหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ประมาณ 788 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,170.885 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,606,803.125 ไร่ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองพังงา	5. อำเภอตะกั่วทุ่ง
2. อำเภอกะปง	6. อำเภอตะกั่วป่า
3. อำเภอเกาะยาว	7. อำเภอทับปุด
4. อำเภอคุระบุรี	8. อำเภอย้ายเหมือง

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีบริเวณพื้นที่ราบลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตก ลงสู่ทะเลอันดามัน มีหมู่เกาะอยู่ในทะเลอันดามันประมาณ 105 เกาะ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239.25 กิโลเมตร บริเวณชายฝั่งทะเลมีป่าชายเลนเกือบตลอดพื้นที่

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2554 มีค่าเท่ากับ 45,689 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 5,253 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.5 ซึ่งชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าที่เคยขยายตัวร้อยละ 18.06 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 168,664 บาท เพิ่มขึ้นจาก 150,644 บาทในปี พ.ศ. 2553 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.68

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. 2554 แบ่งเป็นการผลิตในภาคการเกษตร ร้อยละ 45.10 และภาคนอกการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 54.89 ของการผลิตรวมทั้งจังหวัด ทั้งนี้สาขาการผลิตที่สร้างรายได้ให้กับจังหวัดสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาเกษตรกรรมฯ มีสัดส่วนการผลิตสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 38.29 ของการผลิตรวมทั้งจังหวัด รองลงมาคือ สาขาการขนส่งและคมนาคม ร้อยละ 12.22 สาขาขายส่งขายปลีกฯ ร้อยละ 10.90 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 8.93 และสาขาประมง ร้อยละ 6.82 ตามลำดับ

เศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดมีอัตราการขยายที่ร้อยละ 11.50 โดยเป็นการขยายตัวทั้งจากภาคเกษตรกรรม และภาคนอกการเกษตร โดยเฉพาะสาขาโรงแรมและภัตตาคารที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นผลมาจากหน่วยงานของรัฐ เอกชน และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ได้ร่วมกันประชาสัมพันธ์และกระตุ้นการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับสถานที่ท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่ได้รับความเสียหายจากภัยสึนามิได้รับการฟื้นฟู และบูรณะอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งทางผู้ประกอบการยังได้ก่อสร้างและขยายจำนวนห้องพักเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ยังคงเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในจังหวัด

ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา ณ ราคาประจำปี (พ.ศ. 2552 – 2554)

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราเติบโต (ร้อยละ)		
	2552	2553	2554	2552	2553	2554	2552	2553	2554
ภาคเกษตรกรรม	12,971	18,778	20,610	39.15	46.44	45.10	-16.25	30.92	8.89
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และป่าไม้	9,642	15,661	17,495	29.10	38.73	38.29	-19.83	38.43	10.48
สาขาประมง	3,329	3,117	3,115	10.05	7.71	6.82	-3.81	-6.37	-0.06
ภาคนอกการเกษตร	20,164	21,658	25,080	60.85	53.56	54.89	3.73	6.90	13.64
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	322	350	295	1.0	0.87	0.65	-8.26	8.0	15.71
สาขาอุตสาหกรรม	1,482	1,928	2,113	4.47	4.77	4.62	-15.31	23.13	8.76
สาขาไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	466	484	502	1.41	4.79	1.10	17.38	3.72	3.59
สาขาก่อสร้าง	869	810	661	2.62	2.0	1.45	-9.95	-6.79	-18.40
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,740	4,693	4,980	11.29	11.61	10.90	3.40	20.31	5.76
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	3,388	3,459	4,080	10.22	8.55	8.93	2.07	2.05	15.22
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและคมนาคม	3,713	3,350	5,582	11.21	8.28	12.22	20.50	-9.78	11.02
สาขาตัวกลางทางการเงิน	1,004	1,003	1,161	3.0	2.48	2.54	0.90	2.81	1.37
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	890	1,150	1,166	2.7	2.84	2.55	-8.53	22.61	-2.96
สาขาบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันภาคบังคับ	2,092	2,128	2,065	6.3	5.26	4.52	5.50	1.70	11.89
สาขาการศึกษา	1,441	1,534	1,741	4.35	3.79	3.81	1.53	6.06	2.17
สาขาบริการด้านสุขภาพ	503	450	460	1.52	1.11	1.01	10.74	-10.54	3.14
สาขาการให้บริการด้านชุมชนและสังคม	239	247	256	0.72	0.61	0.56	-3.24	3.24	3.52
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	15	44	18	0.05	0.11	0.04	-16.67	65.91	-59.09
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	33,135	40,436	45,689	100	100	100	-5.06	18.06	11.50
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	124,808	150,644	168,664				-6.13	17.15	10.68
จำนวนประชากร (1,000 คน)	265	268	271				1.13	1.12	1.11

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 115)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดพังงา มีผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรมจำนวน 47,261 ครัวเรือน มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งสิ้น 1,031,129 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 39.5 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

มีพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และมังคุด โดยยางพารา เป็นพืชที่มีการปลูกมากที่สุด กระจายปลูกในทุกอำเภอและปลูกมากที่สุดในอำเภอตะกั่วทุ่ง ส่วนปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจลำดับที่สอง มีพื้นที่เพาะปลูกกระจายไปในทุกอำเภอเช่นกัน โดยอำเภอที่มีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุด คือ อำเภอกระบุรี และมังคุดซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญที่มีพื้นที่เพาะปลูกเป็นลำดับ 3 มีพื้นที่เพาะปลูกกระจายไปในทุกอำเภอโดยพื้นที่ที่เพาะปลูกมากที่สุด คืออำเภอกะปง ส่วนพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่ผลไม้ยืนต้นและพืชผลต่างๆ เช่น ทูเรียน เงาะ ลองกอง มะพร้าว สะตอ และแตงโม เป็นต้น รายละเอียดพื้นที่ปลูกและผลผลิตแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูก ผลผลิต และมูลค่าผลผลิตของพืชเศรษฐกิจจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2554 - 2555

ชนิดพืช	พื้นที่ปลูก (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)		มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	
	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2554	ปี 2555
ยางพารา	807,031	807,834	168,287	177,163	262	271	21,709.023	16,453.128
ปาล์มน้ำมัน	153,174	153,392	339,550	380,854	3,007	3,297	1,969.390	1,782.397
มังคุด	23,000	22,540	9,743	10,287	750	700	194.860	226.314
ทุเรียน	7,225	7,153	6,430	5,392	920	792	160.750	167.152
เงาะ	6,684	6,618	5,191	4,525	850	718	51.910	90.500
ลองกอง	11,884	11,766	5,652	6,045	720	685	113.040	181.350
แตงโม	4,704	1,401	10,045	3,816	3,500	2,724	100.450	57.240
มะพร้าว	13,714	13,577	9,612	8,114	800	747	96.120	137.938
สะตอ	6,848	6,848	6,127	5,647	882	850	110.286	112.940

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอ สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 116)

จังหวัดพังงา มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคภายในจังหวัด และสามารถส่งจำหน่ายจังหวัดใกล้เคียงได้จำนวนหนึ่ง สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่พื้นเมือง เป็ด สุกร โค กระบือ และแพะ มีอัตราการขยายตัวในด้านปริมาณการผลิตอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องมาจากแนวโน้มบริโภคสัตว์เศรษฐกิจปลอดภัยและการส่งออกสู่ครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ.2554 มีปริมาณผลผลิตจำนวน 4,349,595 ตัว เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 29.6 และมีมูลค่าผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.5

ตารางที่ 3 :จำนวน และมูลค่าผลผลิตของสัตว์เศรษฐกิจจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2553 - 2554

ชนิดสัตว์	ปริมาณการผลิต (ตัว)		ราคาผลผลิตเฉลี่ย (บาท/ตัว)		มูลค่าผลผลิต (บาท)	
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554
โค	6,300	6,709	25,200	29,250	158,760,000	196,238,250
กระบือ	5,539	2,818	25,000	30,000	138,475,000	84,540,000
สุกรขุน	56,000	80,000	6,700	7,125	375,200,000	570,000,000
แพะ	8,195	9,841	3,220	3,600	26,387,900	35,427,600
ไก่เนื้อ	2,328,000	3,074,800	98	105	228,144,000	322,854,000
สุกรพื้นเมือง	37,627	42,034	6,300	6,365	237,050,100	267,546,410
ไก่พื้นเมือง	884,777	1,103,910	170	170	150,412,090	187,664,700
เป็ดเทศ	28,169	29,483	268	270	7,535,208	7,960,410
รวม	3,354,607	4,349,595			1,321,964,298	1,672,231,370

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 117)

อาชีพทำการประมงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัดพังงา เนื่องจากสภาพพื้นที่มีอาณาเขตติดกับทะเลอันดามัน พื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่อยู่บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนถึงแนวเขตประเทศพม่า และในบริเวณอ่าวพังงา

ในปี พ.ศ. 2553 มีผู้ประกอบการอาชีพประมง 9,683 ครัวเรือน ประกอบด้วย การประมงทะเลพาณิชย์ 220 ราย การประมงทะเลพื้นบ้าน 4,424 ราย การทำฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อย 759 ราย ฟาร์มเลี้ยงหอย 159 ราย ฟาร์มเลี้ยงกุ้ง 301 ราย การเพาะพันธุ์/อนุบาลกุ้งทะเล 26 ราย การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด 108 ราย และมีท่าเทียบเรือขึ้นปลาและขนส่งพาณิชย์จำนวน 25 ท่า¹

การประมงประเภทประมงพาณิชย์สร้างรายได้ให้จังหวัดมากที่สุด และมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นทั้งในแง่ปริมาณการผลิต และมูลค่าผลผลิต ในขณะที่การประมงประเภทอื่นมีปริมาณการผลิตลดลง

ตารางที่ 4 : จำนวน และมูลค่าผลผลิตของการประมงที่สำคัญจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2553 - 2554

ชนิดประมง	ปริมาณการผลิต (กก.)		ราคาผลผลิตเฉลี่ย (บาท/กก.)		มูลค่าผลผลิต* (บาท)	
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554
การประมงพาณิชย์ (น้ำลึก)	109,070,530	111,759,286	23	26	2,508,622,190	2,905,741,436
การประมงทะเลชายฝั่ง	11,556,788	10,182,939	103	114	1,190,349,164	1,160,855,046
การทำฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อย	1,184,389	1,162,264	216	208	255,828,024	241,750,912
การทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล	26,951,918	25,998,695	120	118	3,234,230,160	3,067,846,010
การทำฟาร์มเลี้ยงหอยทะเล	1,317,482	997,656	26	36	34,254,532	35,915,616
การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	896,063	878,814	50	52	44,803,150	45,698,328
รวม	150,977,170	150,979,654			7,268,087,220	7,457,807,348

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 118)

¹ ข้อมูลจำนวนผู้ประกอบการอาชีพประมง อ้างอิงจาก แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: หัวข้อการประมง, หน้า 26

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก (มีเงินลงทุนน้อยกว่า 10 ล้านบาท หรือมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 50 คน) มีที่ตั้งกระจายอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีโรงงานมากที่สุด คือ อำเภอตะกั่วป่า รองลงมาคือ อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมือง อำเภอคุระบุรี อำเภอทับปุด อำเภอกะปง และอำเภอเกาะยาว ตามลำดับ

จากข้อมูลของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2554 มีโรงงานจำนวนทั้งสิ้น 315 โรง มีเงินลงทุน จำนวน 2,943,789,807 บาท จ้างแรงงานรวม 5,014 คน ซึ่งหดตัวลงจากปี พ.ศ. 2553 เนื่องจากผู้ประกอบการได้ปิดกิจการและหันไปประกอบธุรกิจด้านอื่นแทน

ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงาน เงินทุน และคนงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา ปี 2552 - 2554

รายการ	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	การเปลี่ยนแปลง ในช่วง 3 ปี (ร้อยละ)
จำนวนโรงงาน (โรง)	316	317	315	-0.32
จำนวนคนงาน (คน)	5,114	5,119	5,014	-1.94
จำนวนเงินทุน (บาท)	5,808,189,473	5,813,259,907	2,943,789,807	-49.31

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 121)

โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดพังงา 5 ลำดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย (เช่น ผลิตภัณฑ์ผ้า) อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (เช่น แปรรูปไม้อัดน้ำยา และอบไม้ยางพารา ผลิตภัณฑ์แผ่นบาง ทำเครื่องเรือนจากไม้) อุตสาหกรรมอาหาร (เช่น ผลิตภัณฑ์ทะเลแช่แข็ง สกัดน้ำมันปาล์ม ผลิตภัณฑ์แป้ง ผลิตภัณฑ์ปลาป่น) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ (เช่น ทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต ทำปูนขาว ทำอิฐดินเผา) และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากยางพารา (เช่น ทำยางแท่ง ทำยางแผ่นรมควัน ทำน้ำยางข้น)

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดพังงา มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงจำนวนมากและหลากหลาย ส่วนใหญ่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวในกลุ่มชายหาดและชายทะเลซึ่งถือว่าเป็นจุดเด่นของจังหวัดพังงา โดยเฉพาะอย่างยิ่งชายหาดเขาหลัก แหล่งดำน้ำลึกที่หมู่เกาะสิมิลัน แหล่งดำน้ำตื้นที่หมู่เกาะสุรินทร์ แหล่งท่องเที่ยวในอ่าวพังงา เช่น เขาพิงกัน เขาตะปู เกาะปันหยี และถ้ำลอด เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีทรัพยากรการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น ถ้ำ น้ำตก ภูเขา ป่าไม้ หรือ แก่ง หลายแห่งมีความสวยงามตามธรรมชาติเหมาะแก่การท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี เช่น ถ้ำพุงช้าง น้ำตกโตนไทร น้ำตกโตนช่องฟ้า เป็นต้น

จากการที่จังหวัดได้พัฒนาเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยว ทั้งการท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางทะเล กับการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวผจญภัยทางน้ำ ทางบก การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ ผสมผสานกับประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดมากขึ้น ส่งผลให้รายได้ในภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย โดยในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดพังงา ทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ รวมจำนวน 834,316 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ประมาณร้อยละ 27 มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2554 มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 5,677.57 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ถึงร้อยละ 41 และจากการจัดเก็บข้อมูลเบื้องต้น ในปี พ.ศ. 2555 พบแนวโน้มนักท่องเที่ยวขยายตัวเข้ามาท่องเที่ยวถึงจำนวน 1,612,978 คน

ตารางที่ 6 : สถิติข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2553 – 2555

รายการข้อมูล	ปี 2553			ปี 2554			ปี 2555p
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	รวม* *มีเฉพาะข้อมูลรวม
จำนวนผู้มาเยือน (คน)	153,764	502,946	656,710	214,277	620,039	834,316	1,612,978
จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก (คน)	72,639	195,306	267,945	59,317	215,873	275,190	
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	702.13	3,324.09	4,026.22	968.97	4,708.60	5,677.57	9,177.24
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน (บาท)	2,105.05	2,668.01	2,546.68	2,114.10	2,888.56	2,718.19	2,750
ระยะเวลาพำนัเฉลี่ย (วัน)	2.64	3.59	3.33	2.57	3.50	3.24	3

ที่มา : กรมท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 119)

หมายเหตุ : ข้อมูลปี พ.ศ. 2555 เป็นการจัดเก็บข้อมูลเบื้องต้น

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

ประชากรของจังหวัดพังงา ณ ปี พ.ศ. 2555 มีจำนวน 256,149 คน 99,983 หลังคาเรือน เป็นประชากรเพศชาย 128,234 คน เพศหญิง 127,915 คน มีความหนาแน่นของประชากรที่ประมาณ 60 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอตะกั่วป่า รองลงมาคืออำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเมืองพังงา ตามลำดับ²

² ข้อมูลจากที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา และสำนักทะเบียนกลางกรมการปกครอง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 7)

สถานการณ์ด้านแรงงานในจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2554 มีประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน 153,386 คน แบ่งเป็นผู้มีงานทำ 153,324 คน และผู้ว่างงาน 62 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน เท่ากับ 0.04 ทั้งนี้ไม่มีแรงงานที่รอฤดูกาล

ตารางที่ 7 : จำนวนแรงงานในจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2552-2554

ประเภทแรงงาน	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	143,208	148,487	153,386
- ผู้มีงานทำ	141,855	147,105	153,324
- ภาคเกษตร	64,574	70,066	74,442
- นอกภาคเกษตร	77,281	77,039	78,882
- ผู้ว่างงาน	1,353	1,382	62
- ผู้รอฤดูกาล	-	-	-

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอ สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 45)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ในกลุ่มผู้มีงานทำ พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรมรวม 74,442 คน คิดเป็นร้อยละ 48.55 ของผู้มีงานทำทั้งหมด และทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจำนวน 78,882 คน คิดเป็นร้อยละ 51.45 ของผู้มีงานทำทั้งหมด โดยมีผู้ทำงานในสาขาการขนส่งการขายปลีกฯ มากที่สุด

สำหรับสาเหตุการว่างงานในจังหวัดพังงา ส่วนหนึ่งเป็นเพราะงานไม่ตรงตามที่ตนเองชอบหรืออยากทำ บางคนไม่ยอมทำงานเนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีอยู่แล้ว และเป็นค่านิยมของคนพังงาบางส่วนที่ไม่ชอบเป็นลูกจ้างของคนอื่น ทั้งๆ ที่ยังมีความต้องการแรงงานทางด้านภาคเกษตร ประมง และการก่อสร้าง อยู่เป็นเป็นจำนวนมาก นายจ้างจึงต้องหันไปพึ่งพียงแรงงานต่างด้าว

จังหวัดพังงามีการอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงาน โดยจดทะเบียนถูกต้องเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ อย่างไรก็ตามความต้องการใช้แรงงานในจังหวัดพังงายังคงมีมาก ประกอบกับนายจ้างในจังหวัดมีความคิดว่าการจ้างแรงงานต่างด้าวช่วยลดต้นทุน เพราะสามารถจ้างได้ในอัตราค่าจ้างที่ต่ำกว่าแรงงานไทย และแรงงานต่างด้าวไม่ค่อยมีข้อต่อรองเหมือนแรงงานไทย จึงทำให้นายจ้างบางคนมีการลักลอบนำเข้าแรงงานต่างด้าวที่ไม่ถูกกฎหมายเข้ามาทำงานในพื้นที่ ซึ่งมีแนวโน้มการลักลอบเข้ามาค่อนข้างสูงขึ้นเรื่อยๆ

2.2.5.2 การศึกษา

จังหวัดพังงามีสถานศึกษาในทุกระดับการศึกษาทั้งในสังกัดของภาครัฐและเอกชน ในปีการศึกษา พ.ศ. 2555 รวมทั้งสิ้น 300 แห่ง มีนักเรียน 57,434 คน ครู 3,184 คน มีโรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนต่ำกว่า 120 คน) จำนวนมาก โดยเฉพาะในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.11 ของโรงเรียนทั้งหมด มีสถานศึกษาที่มีคะแนน O-Net ปีการศึกษา 2551 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยทุกวิชา ของชั้น ป.6 จำนวน 71 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.17 และชั้น ม.3 จำนวน 32 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 61.54 ของโรงเรียนที่เปิดสอนทั้งหมด

สถานการณ์การศึกษาในระบบ พบว่า มีอัตราการเข้าเรียนของประชากรกลุ่มอายุ 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 95.35 ของประชากรในช่วงอายุดังกล่าว อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนภาคบังคับ คิดเป็นร้อยละ 99.57 และอัตราการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4/ปวช.1) คิดเป็นร้อยละ 91.38 ทั้งนี้ ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อในสายสามัญศึกษามากกว่าสายอาชีวศึกษา เพราะมีความเชื่อว่าจะได้เรียนต่อระดับอุดมศึกษา มีงานทำและรายได้สูงกว่า

ในส่วนของการจัดการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย พบว่า แหล่งเรียนรู้มีน้อย ขาดเทคโนโลยีและสื่อที่ทันสมัย ไม่จูงใจให้ประชาชนใช้บริการ ขาดแคลนอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน และขาดแคลนครู/วิทยากร ในสาขาวิชาชีพที่เป็นความต้องการของท้องถิ่น

2.2.5.3 การสาธารณสุข

จังหวัดพังงา มีสถานบริการสาธารณสุขในสังกัดภาครัฐ ปี พ.ศ. 2555 จำนวนทั้งสิ้น 87 แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป 2 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 7 แห่ง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงมหาดไทย 1 แห่ง สถานบริการสาธารณสุขเทศบาล 2 แห่ง สถานพยาบาลเรือนจำ 2 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด 1 แห่ง สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 8 แห่ง และสถานีอนามัย 64 แห่ง นอกจากนี้ยังมีคลินิกเอกชนเปิดให้บริการรวม 116 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ

มีบุคลากรทางการแพทย์ภาครัฐประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาลวิชาชีพ และพยาบาลเทคนิค ใน ปี พ.ศ. 2555 ทั้งสิ้น 869 คน มีสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากร คิดเป็นอัตราส่วน 1:291 (เปรียบเทียบกับประชากรทะเบียนราษฎรจำนวนทั้งสิ้น 252,811 คน) รายละเอียดสัดส่วนแยกรายวิชาชีพทางการแพทย์แสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : จำนวนและสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2555

บุคลากรทางการแพทย์	จำนวน (คน)	สัดส่วนต่อประชากร จังหวัดพังงา	สัดส่วนต่อประชากร เขต 7	สัดส่วนต่อประชากร ประเทศไทย
แพทย์	72	1:3,511	1:3,334	1:3,324
ทันตแพทย์	33	1:7,661	1:10,192	1:14,833
เภสัชกร	43	1:5,879	1:6,756	1:8,253
พยาบาลวิชาชีพ	662	1:382	1:539	1:624
พยาบาลเทคนิค	59	1:4,285	1:8,429	1:7,675

ที่มา : การสำรวจข้อมูลทรัพยากรสาธารณสุขภาครัฐ จังหวัดพังงา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561),ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 135)

ข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ปี พ.ศ. 2555 พิจารณาจากประชากรในจังหวัดที่เข้ารักษาเป็นผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน พบสาเหตุการป่วยที่สำคัญ 3 อันดับแรก ได้แก่ โรคระบบไหลเวียนเลือด โรคต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึม และโรคระบบหายใจ

2.2.5.4 ปัญหายาเสพติด และอาชญากรรม

จังหวัดพังงา มีสภาพสังคมที่ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีคดีอาชญากรรมและปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเบาบาง แต่เนื่องจากพื้นที่ของจังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว ประกอบกับมีพื้นที่ติดกับจังหวัดภูเก็ต กระบี่ และสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีธุรกรรมทางเศรษฐกิจสูง และติดกับจังหวัดระนองที่มีปัญหาการอพยพของแรงงานต่างด้าว ทำให้จังหวัดพังงาเป็นพื้นที่เสี่ยงที่อาจจะมีแนวโน้มของอาชญากรรมและยาเสพติดเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 9 : สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของตำรวจภูธรจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. 2551 - 2554

ประเภทคดี	ต.ค.51 - ก.ย.52		ต.ค.52 - ก.ย.53		ต.ค.53 - ก.ย.54	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
1. คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ	41	27	40	29	33	21
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	172	122	157	121	119	91
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	206	109	200	124	136	99
4. คดีที่นำสนใจ	73	18	96	41	54	24
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	1,669	2,180	1,988	2,524	2,423	2,895

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรจังหวัดพังงา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 144)

ในส่วนยาเสพติด พบตัวยาหลักที่แพร่ระบาดในพื้นที่ ได้แก่ ยาบ้า ยาไอซ์ กัญชา และพืชกระท่อม ส่วนใหญ่เป็นการลำเลียงมาจากจังหวัดใกล้เคียงโดยรถยนต์ส่วนตัว รถโดยสารประจำทาง หรือการดัดแปลงการซุกซ่อนในกล่องนม ตึกตา หรือกระเป๋าดูแลทางที่มีการดัดแปลงเพื่อขนถ่ายยาเสพติดโดยเฉพาะ พบการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและกระจายในเกือบทุกอำเภอ และเกือบทุกตัวยา โดยเฉพาะอำเภอเมืองมีแนวโน้มการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะยาไอซ์ ส่วนพืชกระท่อมจะนำมาใช้ในกลุ่มเยาวชนซึ่งดัดแปลงเป็นสีคุกกี้ ร้อย เสพและมั่วสุมกันในบ้านพัก หอพัก บ้านเช่า ควรต้องให้ความสำคัญและเฝ้าระวังต่อไป

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรดิน

จากข้อมูลกรมพัฒนาที่ดิน จังหวัดพังงาประกอบไปด้วยกลุ่มชุดดิน 22 กลุ่ม ลักษณะดินแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและต้นกำเนิดดิน แบ่งคร่าวๆ ได้เป็น หาดทราย และสันทราย บริเวณที่ลุ่มราบน้ำทะเลขึ้นถึง บริเวณที่ราบตะกอนลำน้ำ บริเวณที่ลาดเชิงเขาและเนินเขา และบริเวณที่เป็นภูเขาและเทือกเขา

ทั้งนี้ ในบางพื้นที่ของจังหวัดพบปัญหาของดินจากสภาพและลักษณะทางธรรมชาติ เช่น ปัญหาการสูญเสียหน้าดินและการพังทลายของดิน ปัญหาดินระบายน้ำ มากเกินไป ดินไม่อุ้มน้ำอาจก่อให้เกิดการขาดแคลนน้ำ ปัญหาการกัดกร่อนผิวดิน โดยเฉพาะบริเวณ ที่มีความลาดชันสูงเนื่องจากอัตราการไหลของน้ำบนผิวดินเร็ว เป็นต้น

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

1) แหล่งน้ำตามธรรมชาติ จังหวัดพังงา มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร และคลอง รวม 357 สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานได้ช่วงฤดูแล้ง จำนวน 337 สาย มีแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว 180 แห่ง ปัจจุบันมีลำน้ำ 6 สายหลักที่เป็นแหล่งน้ำดิบเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ได้แก่ คลองพังงา คลองตะกั่วป่า คลองนางย่อน คลองนาเตย คลองถ้ำ และคลองลำไทรมาศ คาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีแหล่งน้ำที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ คือ คลองลำรู่ ตำบลลำแก่น อำเภอย้ายเหมือง จากนั้นร่วมกับคลองทุ่งมะพร้าว ที่บ้านห้วยไผ่ ตำบลลำแก่น อำเภอย้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน รวมพื้นที่รับน้ำทั้งสิ้น 4,171 ตร.กม. ครอบคลุมเขตการปกครอง 8 อำเภอ 2 เทศบาลเมือง 13 เทศบาลตำบล 39 อบต. และ 321 หมู่บ้าน สรุปรายละเอียดได้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : กลุ่มน้ำสาขาต่างๆ ในจังหวัดพังงา

รหัสกลุ่มน้ำ	กลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่รับน้ำ (ตร.กม.)
25.03	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน (ส่วน จ.พังงา)	1,075
25.04	คลองตะกั่วป่า	836
25.05	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน (ส่วน จ.พังงา)	2,260
รวมกลุ่มน้ำสาขาจังหวัดพังงา		4,171

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการกลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตกจังหวัดพังงา (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1, หน้า 68)

หมายเหตุ : ข้อมูลไม่ได้ระบุปี พ.ศ.

2) แหล่งน้ำบาดาลและบ่อบาดาล แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในจังหวัด คือ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วน ที่พบกระจายทั่วไปในพื้นที่จังหวัด ประกอบไปด้วย แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนทรายชายหาด ที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึกตั้งแต่ 2-6 เมตร ปริมาณน้ำ 5-10 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ชั้นตะกอนน้ำพาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึกตั้งแต่ 20-40 เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง 5-15 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง รวมทั้งตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึกระหว่าง 10-40 เมตร ปริมาณน้ำ 10-20 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำส่วนใหญ่เป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเกลือในน้ำค่อนข้างสูงในเกือบทุกพื้นที่ บริเวณพื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเล เช่น บริเวณอำเภอเมือง อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอตะกั่วทุ่ง พบว่าปริมาณน้ำเค็มจากทะเลรุกเข้ามาในชั้นน้ำบาดาล จากผลวิเคราะห์ทางเคมีของบ่อบาดาล ในบริเวณดังกล่าวพบว่ามีปริมาณคลอไรด์ และปริมาณความกระด้างสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดอีกชนิดหนึ่ง คือ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินปูนในเขตอำเภอเมือง และอำเภอทับปุด สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ทีละระดับความลึก 20-50 เมตร จนถึงระดับลึก 100 เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ 5-20 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง และบางบริเวณมีปริมาณน้ำมากกว่า 20 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมา ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลหินตะกอนกึ่งหินแปรอายุคาร์บอนิเฟอรัส รวมทั้งหินแปรอายุไซลูเรียน - ดีโวเนียน ความลึกของชั้นน้ำบาดาล อยู่ในเกณฑ์ 10-40 เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในช่วง 2-10 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำสูง ส่วนแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินตะกอนชุดโคราชตอนล่าง หินตะกอนชุดลำปาง และหินแกรนิต ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ในช่วง 10-35 เมตร ปริมาณน้ำส่วนใหญ่ไม่น้อยกว่า 2 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ยกเว้นบริเวณที่หินผุ หรือมีโครงสร้างทางธรณีวิทยาประปรายแตก รอยแยก หรือรอยเลื่อนขนาดใหญ่ พาดผ่านก็จะได้ปริมาณน้ำมากขึ้น คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำค่อนข้างสูง

บ่อน้ำบาดาลในจังหวัดพังงาแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ บ่อน้ำบาดาลที่เจาะโดยหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น กรมทรัพยากรธรณี กรมโยธาธิการ กรมอนามัย ซึ่งบ่อน้ำบาดาลเหล่านี้เจาะเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค ของราษฎรในท้องถิ่นทุรกันดาร และราษฎรทั่วไปในจังหวัดพังงา มีรวมประมาณ 771 บ่อ และ บ่อน้ำบาดาลของเอกชน ซึ่งมีการออกใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลจำนวน 120 บ่อ แยกเป็น บ่อใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค จำนวน 16 บ่อ บ่อใช้เพื่อธุรกิจ (อุตสาหกรรม) จำนวน 98 บ่อ และบ่อใช้เพื่อการเกษตรกรรม จำนวน 6 บ่อ

2.2.6.3 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดพังงามีพื้นที่ป่า ในปี พ.ศ. 2552 รวมทั้งสิ้น 1,076,594.38 ไร่ หรือประมาณ 1,722.55 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 46.30 ของพื้นที่จังหวัด เป็นป่าบก 815,898.06 ไร่ และ ป่าชายเลน 260,696.32 ไร่ จำแนกในเชิงกฎหมายได้เป็น ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน 67 ป่า ป่าสงวนแห่งชาติ 73 ป่า อุทยานแห่งชาติ 7 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง และวนอุทยาน 2 แห่ง

จากการขยายตัวทางด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของประชากร ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดด้านที่อยู่อาศัย เกิดการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างที่อยู่อาศัย เพื่อรองรับอัตราการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อการเกษตร และอื่นๆ อย่างไรก็ตามในช่วงปี พ.ศ. 2552 – 2554 พบว่า การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในทุกประเภทมีแนวโน้มลดลง พิจารณาได้จากจำนวนคดีบุกรุกป่าในปี พ.ศ.2554 มี 115 คดี ลดลงจากปี พ.ศ. 2552 ในอัตราร้อยละ 56.93 ทั้งนี้เนื่องจากทุกภาคส่วนได้หันมาตระหนักถึงความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการสร้างจิตสำนึกและธรรมาภิบาล รวมทั้งการใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มงวด

ตารางที่ 11 : สถิติการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในประเภทต่างๆ ปี พ.ศ. 2552 - 2554

ปี พ.ศ.	ประเภทการบุกรุก			รวมจำนวนคดี (คดี)	จำนวนผู้ต้องหา (คน)	จำนวนพื้นที่ บุกรุก (ไร่)
	ทำไม้ (คดี)	แผ้วถางป่า (คดี)	สัตว์ป่า (คดี)			
2552	28	233	6	267	139	2,453.71
2553	34	159	4	197	54	1,766.91
2554	12	103	-	115	66	709.56

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี

(พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 150)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.6.4 สิ่งแวดล้อมอื่นๆ³

ปริมาณของมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดพังงา มีปริมาณไม่มากนัก เมื่อเทียบกับจังหวัดใหญ่ๆ ในพื้นที่ภาคใต้ เช่น จังหวัดภูเก็ต หรือสุราษฎร์ธานี แต่ก็มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2553 จังหวัดพังงามีปริมาณขยะจำนวน 179.59 ตัน/วัน และปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นเป็น 194.68 ตัน/วัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.58

การเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอย พบว่าเทศบาลทุกแห่ง มีรถเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยเป็นของตนเองและให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย แต่ในระดับองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าส่วนใหญ่ยังไม่ให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอย บางแห่งให้บริการจัดการขยะมูลฝอยโดยจัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอย และก่อสร้างเตาเผาขยะมูลฝอยในหมู่บ้านเพื่อให้ชาวบ้านกำจัดเอง มีเพียงบางองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีรถเก็บขยะมูลฝอยของชุมชน ในส่วนของการจัดเก็บขยะในพื้นที่เกาะท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เกาะยาวน้อย เกาะใหญ่ ยังประสบปัญหาในการจัดเก็บเนื่องจากมีข้อจำกัดของสถานที่ และการขนส่งเพื่อนำขยะมากำจัดบนฝั่งมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง นอกจากนี้ยังพบว่าจังหวัดพังงาไม่มีการรวบรวมและกำจัดขยะประเภทกากสารพิษและสารอันตราย

ปัญหาในการกำจัดขยะมูลฝอย พบว่าเทศบาลหลายแห่งประสบปัญหาการใช้พื้นที่กำจัดขยะเต็มพื้นที่แล้ว และไม่สามารถหาพื้นที่ใหม่ได้ รวมทั้งขาดอุปกรณ์ เครื่องมือ และเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เพื่อปฏิบัติงานกำจัดขยะมูลฝอย และขาดงบประมาณ

³ แผนพัฒนาสถิติจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 147

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด⁴

วิสัยทัศน์จังหวัด

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้
สู่คุณภาพชีวิตที่ดี”

1. การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผืนอันดามัน

เป้าประสงค์

- 1) จังหวัดพังงาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผืนอันดามัน
- 2) เพิ่มรายได้ภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 2) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน
- 3) พัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการ และศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มี

ประสิทธิภาพ

- 4) พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ
- 5) พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้โดดเด่นและมีมาตรฐาน
- 6) ส่งเสริมการจัดระบบรักษาความปลอดภัยและการสื่อสารที่ทันสมัย
- 7) พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยบูรณาการเชื่อมโยงทุกภาคส่วนให้สามารถ

ขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

- 8) ส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่อาเซียน

ตัวชี้วัด

- 1) ระดับความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดระดับ 5
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 5/ปี

2. พัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

ผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์

- 1) ผลิตสินค้าเกษตรให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก
- 2) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
- 3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ทรัพยากรการเกษตรอย่าง

เหมาะสม

- 4) ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) พัฒนากลไกการกระจายสินค้าเกษตรสู่ตลาดอย่างเหมาะสม พัฒนาบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยการเชื่อมโยงตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

6) ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และได้คุณภาพพัฒนากลุ่ม/ สถาบันเกษตรกร/สหกรณ์ให้เข้มแข็งรองรับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน

⁴ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2557 - 2560) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตัวชี้วัด

- 1) ระดับความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด ระดับ 5
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 5/ปี
- 3) ระดับจังหวัด
  - สถานที่ผลิตและกระจายอาหารผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 80
  - อาหารและวัตถุดิบอาหารผ่านเกณฑ์ด้านความปลอดภัย ร้อยละ 80

3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

เป้าประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการบริหารจัดการให้มีความสมดุล และอำนวยประโยชน์ยั่งยืน

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
- 2) กำหนดเขตการใช้พื้นที่ประโยชน์ที่ดิน และแหล่งน้ำให้เหมาะสม
- 3) ส่งเสริมฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่การบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ร้อยละ 5/ปี
- 2) ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของทรัพยากรป่าไม้ที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายได้รับการฟื้นฟู 100 ไร่/ปี หรือ 40,000 กล้า/ปี

4. คนพ่่งงำนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์

- 1) เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมประชาชน
- 2) พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
- 3) อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
- 5) เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
- 6) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน
- 7) พัฒนาสถานภาพด้านสุขภาพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 8) พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- 9) ส่งเสริมมีส่วนร่วมทางการเมือง

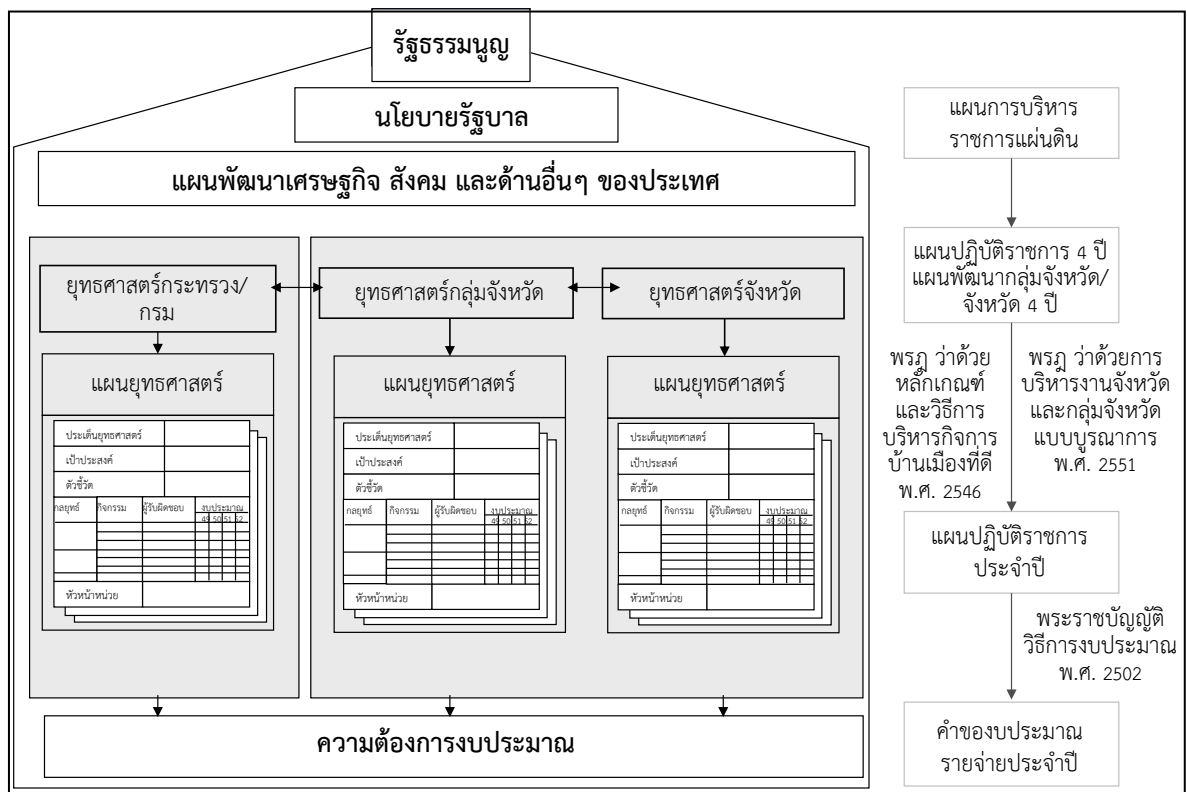
ตัวชี้วัด

ร้อยละดัชนีความมั่นคงของมนุษย์

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณ สันับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้าระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁵

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไก การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาส เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

⁵ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 6 ตัวชี้วัดของจังหวัดพังงา กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 4 คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดีสังคมน่าอยู่
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดีสังคมน่าอยู่
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผืนอันดามัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผืนอันดามัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผืนอันดามัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ตั้งแต่ด้านสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดพังงา
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ร้อยละดัชนีความมั่นคงของมนุษย์
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด ระดับ 5 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการการท่องเที่ยว ร้อยละ 5/ ปี - ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่เข้าร่วมโครงการฯ ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80/ปี - สถานที่ผลิตและกระจายอาหารผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ 80 - อาหารและวัตถุดิบอาหารผ่านเกณฑ์ด้านปลอดภัย ร้อยละ 80
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่การบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติร้อยละ 5/ปี - ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของทรัพยากรป่าไม้ที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายได้รับการฟื้นฟู 100 ไร่/ปี หรือ 40,000 กล้า/ปี

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านเศรษฐกิจ การศึกษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และการสร้างความมั่นคงทางสังคม แต่จังหวัดฯ มิได้กำหนดตัวชี้วัดด้านการพัฒนาการศึกษาไว้ในตัวชี้วัดรวม

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่ จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูล ที่จำเป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบ บริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตร ประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการ ให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการ ภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษารังนี้ จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดพังงา เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนากองทุนเชิงนิเวศ

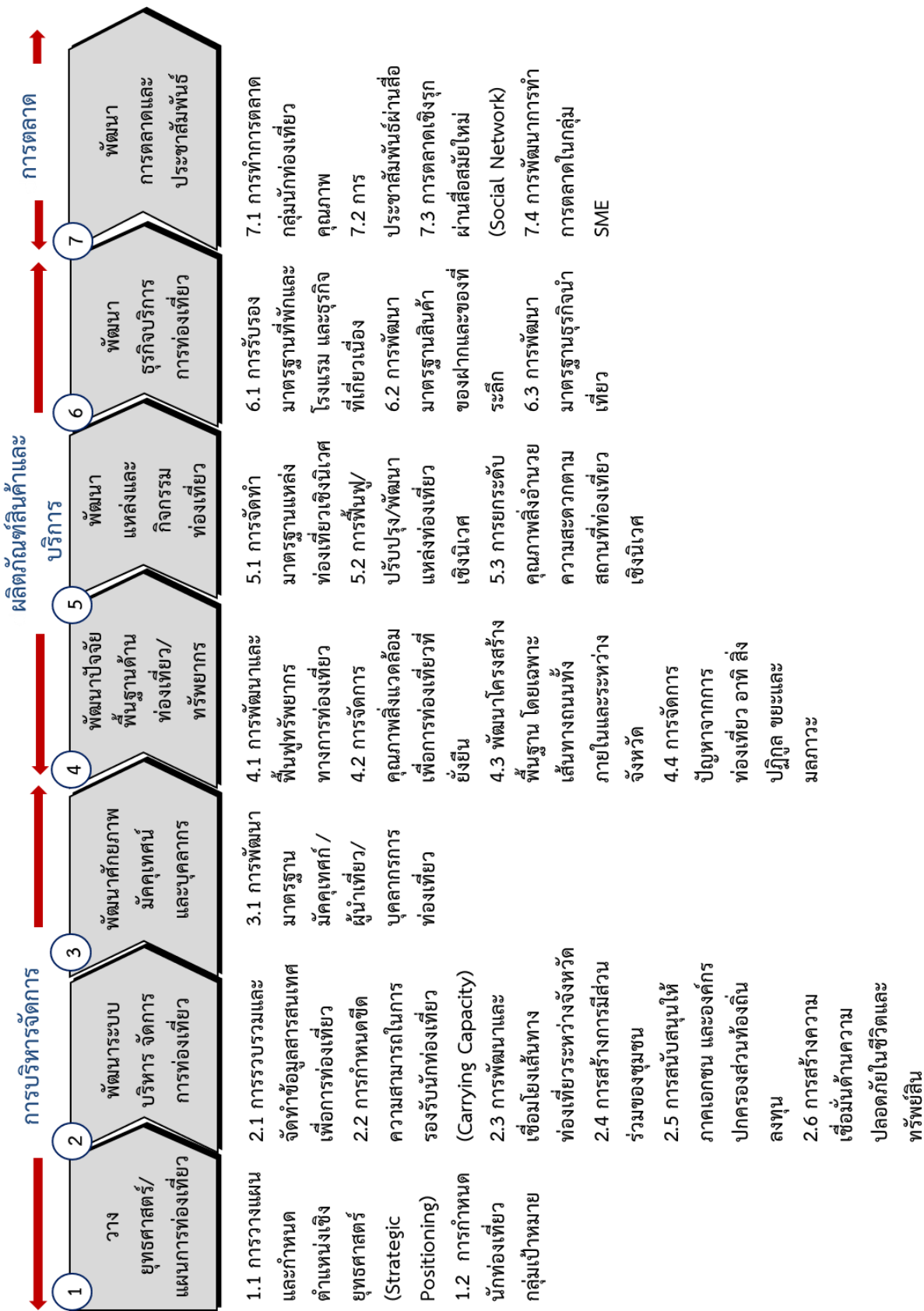
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การกองทุนเชิงนิเวศ”

ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมและพัฒนากองทุนเชิงนิเวศ	เศรษฐกิจ -> การกองทุน	การกองทุนเชิงนิเวศ
สรุปเหตุผลสนับสนุน - พังงามีการตั้งเป้าที่จะเป็นแหล่งกองทุนเชิงนิเวศของโลก		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: ผลักดันศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
VC 1 การวางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF1 : การวางแผนและ กำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1 มีการวางแผนและกำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา	Data 1.1.1 จำนวนโครงการด้านการท่องเที่ยว ของจังหวัดพังงา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.จังหวัดพังงา
		Data 1.1.2 งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ด้านการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.จังหวัดพังงา
CSF 2 : การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยว ตามกลุ่มเป้าหมาย	Data 2.1.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด พังงา ¹
		Data 2.1.2 ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยว ตามกลุ่มเป้าหมาย	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา ¹
VC 2 การพัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยว						
CSF 3 การรวบรวมและ จัดทำข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยว	KPI 3.1: จำนวนนักท่องเที่ยว แยกตามสัญชาติ	Data 3.1.1 จำนวนของผู้มาเยี่ยมชมเยือนของชาวไทย	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ทะเบียน/	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
		Data 3.1.2 จำนวนของผู้มาเยี่ยมชมเยือน ของชาวต่างประเทศ แยกตามสัญชาติ	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ทะเบียน/	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
	KPI 3.2: ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อหัว	Data 3.2.1 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อหัว	มี	สำรวจ	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด พังงา
CSF 3 การรวบรวมและ จัดทำข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยว	KPI 3.3: ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	Data 3.3.1 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด พังงา
	KPI 3.4: จำนวนสถานประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่ารถ	Data 3.4.1 จำนวนโรงแรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว
		Data 3.4.2 จำนวนห้องพัก ตามโรงแรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
		Data 3.4.3 จำนวนร้านอาหารได้มาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว
		Data 3.4.4 จำนวนผู้ประกอบการท่องเที่ยวบริษัทนำ เที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
		Data 3.4.5 จำนวนสมาคมชมรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 3.5: จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 3.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
		Data 3.5.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมที่สำคัญ	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
		Data 3.5.3 จำนวนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวประจำปี ของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
CSF 3 การรวบรวมและ จัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 3.6: รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว และข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	Data 3.6.1 การสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
CSF 4 การกำหนดขีด ความสามารถในการ รองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 4.1: อัตราความสามารถในการรองรับ ของจุดให้บริการการเดินทาง (เรือ/รถ)	Data 4.1.1 จำนวนคนเข้า-ออกท่าเรือ แบ่งตามจุด ท่าเรือ	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ทะเบียน	รายปี	กรมเจ้าท่า
		Data 4.1.2 จำนวนคนเข้า-ออกท่ารถขนส่ง	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ทะเบียน	รายปี	บริษัท ขนส่ง จำกัด
	KPI 4.2: อัตราความสามารถในการ รองรับของโรงแรมและที่พักในจังหวัด	Data 4.2.1 จำนวนโรงแรมและที่พัก (จำแนกตาม ประเภท/พื้นที่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
		Data 4.2.2 จำนวนห้องพักที่สามารถให้บริการได้ในแต่ละ วัน (จำแนกตามพื้นที่:หาด)	มี	สำรวจ	ราย เดือน	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
		Data 4.2.3 จำนวนนักท่องเที่ยวไทย/ต่างชาติที่ใช้บริการ โรงแรมและที่พัก (จำแนกตามประเภท/พื้นที่)	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว
		Data 4.2.4 การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวใน อนาคต	มี	สำรวจ	รายปี	กรมการท่องเที่ยว
	KPI 4.3: อัตราความสามารถในการรองรับ ของสถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ บริษัททัวร์ ร้านอาหาร ร้านอาหาร สปา	Data 4.3.1 จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการจัด ทะเบียนอย่างถูกกฎหมาย	มี	ทะเบียน/	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
		Data 4.3.2 จำนวนนักท่องเที่ยวไทย/ต่างชาติ ที่เข้ามา ใช้บริการ	มี	ทะเบียน/	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
CSF 5 การพัฒนาและเชื่อมโยง เส้นทางท่องเที่ยว ระหว่างจังหวัด	KPI 5.1: เส้นทางและระยะทางถนนที่เชื่อมโยง ระหว่างจังหวัด	Data 5.1.1 เส้นทางการเดินรถโดยสารประจำทาง	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ขนส่ง จังหวัด พังงา
	KPI 5.2: รูปแบบของการคมนาคมขนส่งต่างๆ	Data 5.2.1 จำนวนรถโดยสารประจำทางเข้า-ออก จังหวัดพังงา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ขนส่ง จังหวัด พังงา
CSF 6 การสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชน	KPI 6.1: จำนวนที่พักโฮมสเตย์ที่บริหารโดยชุมชน และชาวบ้าน	Data 6.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ที่บริหารโดยชุมชน และชาวบ้าน	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
	KPI 6.2: จำนวนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน	Data 6.2.1 จำนวนเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 6.3: จำนวนชุมชนและชาวบ้านที่ได้รับ การอบรมเรื่องการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว	Data 6.3.1 อาสาสมัครท่องเที่ยวจากชุมชน	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
		Data 6.3.2 จำนวนชุมชนที่มีการจัดหลักสูตรอบรม ด้านการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด พังงา
	KPI 6.3: จำนวนชุมชนและชาวบ้านที่ได้รับ การอบรมเรื่องการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว	Data 6.3.3 จำนวนคนในชุมชน ที่ผ่านหลักสูตรอบรม ด้านการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด พังงา
	KPI 6.4: จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและร้านค้าขาย ของที่ระลึกชุมชน	Data 6.4.1 จำนวนของที่ระลึกที่ผลิตโดยชุมชน	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
		Data 6.4.2 จำนวนร้านค้าในชุมชน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 7 การสนับสนุนให้ ภาคเอกชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ลงทุน	KPI 7.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว รายใหม่	Data 7.1.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว รายใหม่	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 7.2 จำนวนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว (เดิม)	Data 7.2.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว (เดิม)	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 7.3 จำนวนเงินลงทุนด้านการท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการ	Data 7.3.1 จำนวนเงินลงทุนด้านการท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการ	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 7.4 งบประมาณด้านการท่องเที่ยว ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	Data 7.4.1 งบประมาณด้านการท่องเที่ยวขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ไม่มี			สนง.ท้องถิ่น จังหวัด พังงา
CSF 8 การสร้างเชื่อมั่น ด้านความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 8.1: จำนวนจุดและสถานที่ร้องเรียน ในจังหวัด	Data 8.1.1 จำนวนจุดและสถานที่ร้องเรียนในจังหวัด แยกตามพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ตำรวจท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
	KPI 8.2 การร้องเรียนของนักท่องเที่ยว	Data 8.2.1 จำนวนและประเภทการร้องเรียน ของนักท่องเที่ยวไทย/ต่างชาติ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ตำรวจท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
		Data 8.2.2 จำนวนศูนย์รับเรื่องร้องเรียน (จุด) และ ช่องทางการแจ้งเหตุอื่น	มี	รายงาน	รายปี	ท่องเที่ยวช่วยประสาน ข้อมูล

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
	KPI 8.3 คดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 8.2.3 จำนวนข้อร้องเรียนของนักท่องเที่ยวที่ได้รับการช่วยเหลือ	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา
		Data 8.3.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา
		Data 8.3.2 มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา
		Data 8.3.3 จำนวนตำรวจภูธร / ตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา
		Data 8.3.4 จำนวนพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา
	KPI 8.4 อุบัติเหตุ (ทางบกและทางทะเล) ที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 8.4.1 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น (จำแนกประเภท) อัตราการเสียชีวิตและบาดเจ็บ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา
		Data 8.4.2 จุดที่เกิดเหตุ (อุบัติเหตุ คดี) ช้ำซาก	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา
		Data 8.4.3 จำนวนทีมกู้ภัย กู้ชีพทางทะเล (Life Guard) ต่อนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
		Data 8.4.4 จำนวนเรือท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน (สภาพเรือ อุปกรณ์จำเป็น ผู้ให้บริการ)	มี	รายงาน	รายปี	กรมเจ้าท่า
	KPI 8.5 การเตรียมความพร้อมรองรับ การเกิดภัยพิบัติธรรมชาติ	Data 8.5.1 จำนวนการฝึกซ้อมรองรับ การเกิดสึนามิของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย
		Data 8.5.2 จำนวนป้ายเตือนภัยและป้ายบอกเส้นทาง หนีสึนามิในแหล่งท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย
VC 3 การพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบุคลากร						
CSF 9 การพัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว/ บุคลากรการท่องเที่ยว	KPI 9.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนก ตามประเทศ	Data 9.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้บริการ มัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
	KPI 9.2 จำนวนมัคคุเทศก์ในจังหวัด	Data 9.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
		Data 9.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดพังงา
	KPI 9.3 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นมัคคุเทศก์ ใหม่/ต่ออายุ	Data 9.3.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียนเป็นมัคคุเทศก์ใหม่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
	KPI 9.4 จำนวนบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภท ธุรกิจ	Data 9.4.1 จำนวนบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยว	มี	สำรวจ/ ข้อมูล	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
		Data 9.4.2 การสำรวจความต้องการด้านแรงงาน การท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดพังงา สนง.แรงงานจังหวัด พังงา/ สนง.จัดหางานจังหวัด พังงา
	KPI 9.5 ค่าตอบแทนของมัคคุเทศก์บุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	Data 9.5.1 ค่าตอบแทนของมัคคุเทศก์/ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว	มี	สำรวจ/ ข้อมูล	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
CSF 9 การพัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว/ บุคลากรการท่องเที่ยว	KPI 9.6 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัด ที่เปิดฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยว	Data 9.6.1 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดที่เปิดฝึกอบรม บุคลากรท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
	KPI 9.7 จำนวนบุคลากรหัวหน้าส่วนราชการและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยว	Data 9.7.1 จำนวนบุคลากรหัวหน้าส่วนราชการและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว	ไม่มี			สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา ¹

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
VC 4 การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 10 การพัฒนาและฟื้นฟู ทรัพยากร ทางการท่องเที่ยว	KPI 10.1 จำนวนแหล่งที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในความดูแล ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	Data 10.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในความดูแล ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 10.2 จำนวนแหล่งที่ได้รับการขึ้นทะเบียน อุทยานแห่งชาติ	Data 10.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการขึ้น ทะเบียนอุทยานแห่งชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 10.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการฟื้นฟู หรือฟื้นฟู จำแนกตามประเภทหรือหมวดหมู่ สถานที่ท่องเที่ยว	Data 10.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุง หรือฟื้นฟู จำแนกตามประเภทหรือหมวดหมู่ สถานที่ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
CSF 11 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยว ที่ยั่งยืน	KPI 11.1 ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบบริเวณ สถานที่ท่องเที่ยว	Data 11.1.1 จำนวนการร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม รอบบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 11.2 จำนวนงบประมาณการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว	Data 11.2.1 จำนวนงบประมาณการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 11.3 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในแต่ละจุด / สถานที่ท่องเที่ยว	Data 11.3.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในสถานที่ ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 12 พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน โดยเฉพาะ เส้นทางถนนทั้งภายใน และระหว่างจังหวัด	KPI 12.1 งบประมาณในการจัดการ โครงสร้างพื้นฐาน	Data 12.1.1 จำนวนงบประมาณในการจัดการ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทางหลวงชนบท จังหวัดพังงา
	KPI 12.2 เส้นทางถนนที่มีสภาพชำรุด ไม่สมบูรณ์	Data 12.2.1 เส้นทางถนนที่มีสภาพชำรุด	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทางหลวงชนบท จังหวัดพังงา
	KPI 12.3 จำนวนท่ารถและจุดจอดรถโดยสาร สาธารณะ	Data 12.3.1 จำนวนท่ารถและจุดจอดรถโดยสาร สาธารณะ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่ง จังหวัดพังงา
CSF 13 การจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยว อาทิ สิ่ง ปฏิกูล ขยะและ มลภาวะ	KPI 13.1 การบริหารจัดการขยะและของเสีย ที่เกิดจากการท่องเที่ยว	Data 13.1.1 ปริมาณขยะ ของเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	องค์การบริหารส่วน ตำบล/เทศบาล
		Data 13.1.2 จำนวนแหล่ง / โรงงาน กำจัดขยะในพื้นที่	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.ท้องถิ่น จังหวัดพังงา
		Data 13.1.3 ปริมาณขยะที่ได้รับการรีไซเคิล	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สนง.ท้องถิ่น จังหวัดพังงา
CSF 13 การจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยว อาทิ สิ่ง ปฏิกูล ขยะและ มลภาวะ	KPI 13.2 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหามลภาวะจาก การท่องเที่ยวในพื้นที่	Data 13.2.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหามลภาวะจาก การท่องเที่ยวในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท้องถิ่น จังหวัดพังงา
VC 5 การพัฒนาแหล่ง และกิจกรรมท่องเที่ยว						
CSF 14 การจัดทำมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์	KPI 14.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน	Data 14.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
	KPI 14.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมิน คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับจังหวัด	Data 14.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมิน คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 14.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ได้มาตรฐานการจัดการสากล	Data 14.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้ มาตรฐานการจัดการสากล ตามพื้นที่	มี	ทะเบียน/ ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
CSF 15 การฟื้นฟู/ปรับปรุง/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศ	KPI 15.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และเชิงนิเวศของจังหวัด	Data 15.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และเชิงนิเวศ ตามพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 15.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และเชิงนิเวศที่ต้องได้รับการฟื้นฟู ปรับปรุง	Data 15.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และเชิงนิเวศที่ต้องได้รับการฟื้นฟู ปรับปรุง ตามพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 15.3 งบประมาณในการฟื้นฟู ปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	Data 15.3.1 จำนวนงบประมาณในการฟื้นฟู ปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
CSF 16 การยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก ตามสถานที่ท่องเที่ยว เชิงนิเวศ	KPI 16.1 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่มีป้ายบอกทาง หรือแสดงรายละเอียดเป็นภาษาอังกฤษ/ ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	Data 16.1.1 จำนวนป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นภาษาอังกฤษ/ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทางหลวงชนบท จังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
	KPI 16.2 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ	Data 16.2.1 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
VC 6 การพัฒนาธุรกิจบริการการท่องเที่ยว						
CSF 17 การรับรองมาตรฐาน ที่พักและโรงแรม และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	KPI 17.1 ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล โรงแรม ที่พักและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	Data 17.1.1 จำนวนการจดทะเบียนนิติบุคคล โรงแรม ที่ พักและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาธุรกิจ การค้าจังหวัดพังงา
	KPI 17.2 จำนวนโรงแรม ที่พักที่ผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพ	Data 17.2.1 จำนวนโรงแรม ที่พักที่ผ่านมาตรฐานการ รับรองคุณภาพ	ไม่มี			ชมรมผู้ประกอบการ โรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปาจังหวัดพังงา
	KPI 17.3 อัตราการเข้าพักของโรงแรม ที่พัก ทั้งหมดในจังหวัด	Data 17.3.1 จำนวนห้องพักทั้งหมดในจังหวัด เป็นราย เดือน	มี	ทะเบียน/ ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 17.3 อัตราการเข้าพักของโรงแรม ที่พัก ทั้งหมดในจังหวัด	Data 17.3.2 อัตราการเข้าพักของโรงแรม ในจังหวัด เป็น รายเดือน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว จังหวัดพังงา
	KPI 17.4 จำนวนสถานให้บริการ ด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพ	Data 17.4.1 จำนวนสถานให้บริการด้านการท่องเที่ยว อื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ	ไม่มี			ชมรมผู้ประกอบการ โรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปาจังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 18 การพัฒนามาตรฐาน สินค้าของฝากและ ของที่ระลึก	KPI 18.1 จำนวนสินค้าของฝาก (OTOP) ระดับ 5 ดาวของจังหวัด	Data 18.1.1 จำนวนสินค้าของฝาก OTOP ระดับ 5 ดาว ในจังหวัด ตามประเภท	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดพังงา
	KPI 18.2 มูลค่ายอดขาย OTOP ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ จำแนกตามจังหวัด	Data 18.2.1 มูลค่ายอดขายสินค้า OTOP ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัดพังงา
CSF 19 การพัฒนามาตรฐาน ธุรกิจนำเที่ยว	KPI 19.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 19.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	ไม่มี			ชมรมผู้ประกอบการ โรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปาจังหวัดพังงา
VC 7 การพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 20 การทำการตลาด กลุ่มนักท่องเที่ยว คุณภาพ	KPI 20.1 อัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายที่เพิ่มขึ้น	Data 20.1.1 อัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายที่เพิ่มขึ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
	KPI 20.2 งบประมาณในการทำการตลาด	Data 20.2.1 จำนวนงบประมาณในการทำการตลาด	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงาน การท่องเที่ยวจังหวัด พังงา
CSF 21 การประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อ	KPI 21.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์ประสิทธิภาพ การท่องเที่ยว (Review) ผ่านสื่อต่างๆ อาทิ นิตยสาร ทีวี	Data 21.1.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์ ประสิทธิภาพ การท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานรับผิดชอบ
CSF 22 การตลาดเชิงรุก ผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 22.1 จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์/Facebook การท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 22.1.1 จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์ Facebook การท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดพังงา
CSF 23 การพัฒนาการทำ การตลาดในกลุ่ม SME	KPI 23.1 จำนวนกิจกรรมพัฒนาการทำตลาด ในกลุ่ม SME	Data 23.1 จำนวนกิจกรรมพัฒนาการทำตลาด ในกลุ่ม SME	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงาน การท่องเที่ยวจังหวัด พังงา

หมายเหตุ : ชุดข้อมูลที่ระบุว่า มีสนง.ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา¹ เป็นผู้รับผิดชอบนั้น หมายถึง สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา และสนง.ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา จะเป็นผู้ประสานงานของข้อมูล
จนกว่าจะหาเจ้าภาพหลักในการจัดเก็บได้

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมี ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) คือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 95 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 80 รายการ รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ จำนวน 5 รายการ เป็นจำนวนรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 10 รายการ โดยสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูลรายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(2 CSFs, 2 KPIs)	(6 CSFs, 24 KPIs)	(1 CSF, 7 KPIs)	(4 CSFs, 11 KPIs)	(3 CSFs, 8 KPIs)	(3 CSFs, 7 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	80 (85 %)	2	42	8	10	8	5	5
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	5 (5 %)	-	5	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	10 (10 %)	2	1	1	3	-	3	-
รวม	95 (100%)	4	48	9	13	8	8	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ ต้องมีการมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเก็บต่อไป จำนวน 5 รายการ ได้แก่

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.1 จำนวนของผู้มาเยี่ยมเยือนของชาวไทย	กรมการท่องเที่ยว/ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด พังงา	- รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลให้ดีขึ้น (เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดมาจากระบบทะเบียนอยู่แล้ว)
Data 3.1.2 จำนวนของผู้มาเยี่ยมเยือนของชาวต่างประเทศ แยกตามสัญชาติ	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	
Data 4.1.1 จำนวนคนเข้า-ออกท่าเรือแบ่งตามจุดท่าเรือ	กรมเจ้าท่า	
Data 4.1.2 จำนวนคนเข้า-ออกท่ารถขนส่ง	บริษัท ขนส่ง จำกัด	
Data 8.2.3 จำนวนข้อร้องเรียนของนักท่องเที่ยวที่ได้รับการช่วยเหลือ	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ จำนวน 10 รายการ ได้แก่

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 2.1.2 ประเมินการจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	
Data 7.4.1 งบประมาณด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	สนง.ท้องถิ่น จังหวัดพังงา	
Data 9.7.1 จำนวนบุคลากรหัวหน้าส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	
Data 13.1.1 ปริมาณขยะของเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว	สนง.ท้องถิ่นจังหวัดพังงา	

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 13.1.2 จำนวนแหล่ง / โรงงาน กำจัดขยะในพื้นที่	สนง.ท้องถิ่น จังหวัดพังงา	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดเก็บข้อมูล และการประมวลผลการใช้ ข้อมูล
Data 13.1.3 ปริมาณขยะ ที่ได้รับการรีไซเคิล	องค์การบริหารส่วนตำบล/ เทศบาล	
Data 17.2.1 จำนวนโรงแรม ที่พักที่ผ่านมาตรฐานการรับรอง คุณภาพ	ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปาจังหวัดพังงา	
Data 17.4.1 จำนวนสถาน ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ	ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปาจังหวัดพังงา	
Data 19.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ ได้รับการรับรองมาตรฐาน	ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปาจังหวัดพังงา	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

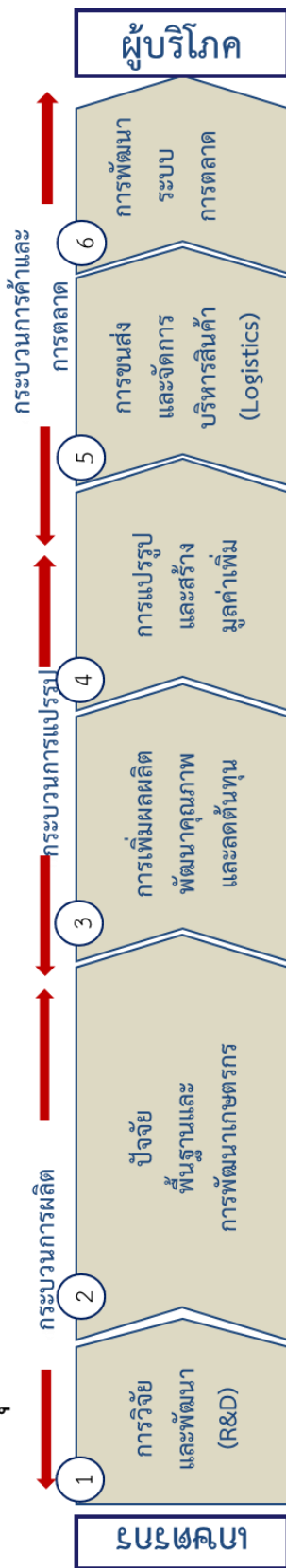
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ยางพารา”

ตารางที่ 20 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการค้า ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ยางพารา
สรุปเหตุผลสนับสนุน - พังงา มีความสามารถในการผลิตยางพารา และอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สูง		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

- 1.1 การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เรื่องยางพารา
- 1.2 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence)
- 1.3 การวางแผนการผลิต
- 2.1 การรวมกลุ่มเกษตรกรสหกรณ์ และภาคีในสาขาที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 พัฒนาปัจจัยการผลิต
- 2.3 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร และสถาบันด้านการเกษตร
- 2.4 การจัดการแรงงาน
- 2.5 ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนช่วยเหลือเกษตรกร หรือผู้ประกอบการ
- 3.1 การเพิ่มผลผลิตภาพ
- 3.2 การควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร
- 3.3 การป้องกันความเสียหาย เพื่อลดต้นทุน
- 3.4 การลดต้นทุนจากการระบวมการเพาะปลูก
- 3.5 ระบบเพิ่มผลผลิต
- 3.6 การเกษตรกรรมแบบผสมผสานและเกษตรอินทรีย์
- 4.1 กระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ
- 4.2 มาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP/HACCP) – เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 4.3 ส่งเสริมการผลิตแบบไร้ของเสีย และการใช้ประโยชน์จากกากของเสีย
- 5.1 การขนส่ง และการกระจายสินค้า
- 5.2 มาตรฐานการกระจายสินค้า
- 5.3 การขนส่ง
- 5.4 การขนส่ง
- 5.5 การขนส่ง
- 5.6 การขนส่ง
- 6.1 มาตรฐานตลาดกลางสินค้า
- 6.2 การหาหลักประกันเพื่อเกษตรกร

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D)						
CSF 1 การวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้เรื่อง ยางพารา	KPI 1.1 จำนวนผลงานวิจัยด้านพันธุ์พืช	Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่จัดทำในพื้นที่	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 1.1.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการนำงานวิจัย มาประยุกต์ใช้	ไม่มี			ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรพังงา
		Data 1.1.3 จำนวนโครงการเพื่อลดต้นทุนงานวิจัย	มี	ตัวอย่าง	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เกษตรพังงา
	KPI 1.2 ศักยภาพในการวิจัยและพัฒนา	Data 1.2.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในจังหวัด ที่ได้รับงบประมาณในการวิจัย และพัฒนา	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 1.2.2 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยและ พัฒนา	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 1.2.3 จำนวนนักวิจัย (ภาครัฐและเอกชน) ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ในจังหวัด	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 2 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence)	KPI 2.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้วิเคราะห์	Data 2.1.1 ข้อมูลราคาตลาด ปริมาณผลผลิต และความต้องการย้อนหลัง	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 2.1.2 ข้อมูลความต้องการของลูกค้า	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
CSF 3 การวางแผนการผลิต	KPI 3.1 การวางแผนการผลิต (crop planning)	Data 3.1.1 ประมาณการผลผลิตทางการเกษตรตลอดทั้งปี	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 3.1.2 ประมาณการราคาของผลผลิต	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 3.1.3 ประมาณการความต้องการการใช้งานปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 3.1.4 ประมาณการราคาปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
VC 2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 4 การรวมกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ และภาคีในสาขาที่เกี่ยวข้อง	KPI 4.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตรที่จดทะเบียนและสมาชิกสหกรณ์	Data 4.1.1 จำนวนกลุ่ม หรือเครือข่ายสหกรณ์การเกษตรที่จดทะเบียน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	KPI 4.2 จำนวนเกษตรกร ที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์	Data 4.2.1 จำนวนเกษตรกร ที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหกรณ์ แยกตามกลุ่ม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 5 พัฒนาปัจจัยการผลิต	KPI 5.1 พันธุ์ยางพารา	Data 5.1.1 จำนวนสายพันธุ์ยางพาราที่เหมาะสม ในจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 5.1.2 จำนวนสายพันธุ์ยางพาราที่เกษตรกร นิยมปลูก	มี	สำรวจ	รอบการ ปลูก	ศูนย์วิจัยและพัฒนา การเกษตรจังหวัดพังงา
		Data 5.1.3 จำนวนแปลงเพาะผลิดกิ่งตา/ พันธุ์ยางพารา	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนา การเกษตรจังหวัดพังงา
		Data 5.1.4 สัดส่วนการปลอมปนของพันธุ์ ยางพาราที่ไม่ได้มาตรฐาน	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	KPI 5.2 พื้นที่เพาะปลูก	Data 5.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราในแต่ละปี	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 5.2.2 จำนวนต้นยางพาราในพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 5.2.3 จำนวนต้นกล้ายางพาราที่มีการปลูก ใหม่ ในแต่ละพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	KPI 5.3 คุณภาพดิน	Data 5.3.1 ข้อมูลชนิด/ประเภทของดิน ในแต่ละพื้นที่	มี	ตัวอย่าง	รอบ สุดท้าย คือ 2 ปี ที่แล้ว	สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดพังงา

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 5 พัฒนาปัจจัยการผลิต	KPI 5.3 คุณภาพดิน	Data 5.3.2 ข้อมูลค่าวิเคราะห์ของดินในแต่ละพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดพังงา
CSF 6 การสร้างองค์ความรู้ และขีดความสามารถ ให้เกษตรกร และ สถาบันด้านการเกษตร	KPI 6.1 เกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	Data 6.1.1 จำนวน ครั้ง/เรื่องของการอบรม เกษตรกรในพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 6.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรม การให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูก ยางพารา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 6.1.3 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ที่ผ่านการอบรมการเพิ่มคุณภาพยางพารา	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
CSF 7 การจัดการแรงงาน	KPI 7.1 ประมาณการความต้องการแรงงานในสวนยาง	Data 7.1.1 จำนวนแรงงานเฉลี่ยในสวนยาง ต่อไร่	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	KPI 7.2 อัตราค่าจ้างเฉลี่ยของเกษตรกร และแรงงาน ในสวนยาง	Data 7.2.1 ค่าจ้างแรงงานในสวนยางเฉลี่ย	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
CSF 8 ส่งเสริมการจัดทำ แหล่งเงินทุนช่วยเหลือ เกษตรกร หรือ ผู้ประกอบการ	KPI 8.1 ประเภทสินเชื่อและแหล่งเงินทุน ของครัวเรือนเกษตรกร	Data 8.1.1 จำนวนสินเชื่อและแหล่งเงินทุนของ ครัวเรือนเกษตรกร จำแนกตามประเภท สินเชื่อ	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 8.1.2 จำนวนการให้สินเชื่อของ ธ.ก.ส. จำแนกตามประเภทของเงินกู้	มี	รายงาน	รายปี	ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
CSF 8 ส่งเสริมการจัดหา แหล่งเงินทุน ช่วยเหลือเกษตรกร หรือผู้ประกอบการ	KPI 8.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการขึ้นทะเบียน ขอรับการช่วยเหลือค่าปัจจัยการผลิต	Data 8.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน ขอทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา/ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
	KPI 8.3 จำนวนเงินช่วยเหลือค่าปัจจัยการผลิต	Data 8.3.1 จำนวนเงินสงเคราะห์การทำสวนยาง ที่จ่ายผ่าน ธกส. ให้เกษตรกร	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา/ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน						
CSF 9 การเพิ่มผลผลิตภาพ	KPI 9.1 จำนวนเนื้อที่เพาะปลูก ยางพารา จำแนกตามพื้นที่	Data 9.1.1 จำนวนเนื้อที่เพาะปลูกยางพาราจังหวัด พังงา แยกเป็นรายอำเภอ (ยังไม่ให้ผลผลิต/ กำลังให้ผลผลิต / ไม่ให้ผลผลิต(รอโค่น)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	KPI 9.2 ผลผลิตต่อไร่ ยางพารา จำแนกตามพื้นที่	Data 9.2.1 ผลผลิตยางพารา (กิโลกรัม/ไร่)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 9.2.2 จำนวนวันที่ฝนตก/น้ำท่วม ที่ไม่ สามารถกรีดยางได้	มี	รายงาน	รายปี	สถานีอุตุนิยมวิทยา จังหวัดพังงา

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 9.3 มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญจำแนก ตามรายการสินค้าเกษตร	Data 9.3.1 ปริมาณของผลผลิต แยกตามประเภท (ยางดิบ/ยางแผ่นรมควัน/น้ำยางข้น/ ยางสกินเครฟ/ ยางสกินลือก/ยางผสม หรือ compound rubber) และตาม ระดับมาตรฐาน (ชั้น 1/2/3)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	KPI 9.3 มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญจำแนก ตามรายการสินค้าเกษตร	Data 9.3.2 ราคาของผลผลิต แยกตามประเภท (ยางดิบ/ยางแผ่นรมควัน/น้ำยางข้น/ ยางสกินเครฟ/ ยางสกินลือก/ยางผสม หรือ compound rubber) และตามระดับมาตรฐาน (ชั้น 1/2/3)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
CSF 10 การควบคุมมาตรฐาน สินค้าเกษตร (Standardization)	KPI 10.1 มาตรฐานการผลิตและผลผลิตยางพารา	Data 10.1.1 สัดส่วนของปริมาณผลผลิตที่ ไม่ได้มาตรฐาน แยกตามประเภท	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
CSF 11 การป้องกัน ความเสียหาย เพื่อลดต้นทุน	KPI 11.1 ข้อมูลความเสียหาย แยกตามประเภท	Data 11.1.1 มูลค่าความเสียหายจากโรคพืช	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 11.1.2 มูลค่าความเสียหายจากแมลงศัตรูพืช	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 11.1.3 มูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ	มี	รายงาน	เก็บตาม ประกาศ ตาม ภัยพิบัติ	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 11.2 ข้อมูลการป้องกันการเสียหาย ประเภทต่างๆ	Data 11.2.1 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันโรคพืช	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 11.2.2 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกัน แมลงศัตรูพืช	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	KPI 11.2 ข้อมูลการป้องกันการเสียหาย ประเภทต่างๆ	Data 11.2.3 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกัน ภัยธรรมชาติ	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
	KPI 11.3 ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการเพาะปลูก ยางพารา	Data 11.3.1 ผลการตรวจสภาพน้ำจากการ เพาะปลูก	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 12 การลดต้นทุนจาก กระบวนการเพาะปลูก	KPI 12.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนวิธีเพาะปลูก ที่ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด	Data 12.1.1 ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ราคา กล้ายาง /ปุ๋ย/ ยาปราบศัตรูพืช/ ค่าจ้างแรงงาน)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 12.1.2 ต้นทุนในการเพาะปลูกโดยวิธีการ ต่างๆ	มี	รายงาน	รายปี	กรมส่งเสริมการเกษตรฯ
CSF 13 ระบบเพิ่มผลผลิต	KPI 13.1 ความสำเร็จของการส่งเสริม การปลูกยางพารา	Data 13.1.1 จำนวนผลผลิตต่อไร่ของการส่งเสริม การผลิต	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดฯ

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 14 การเกษตรกรรมแบบผสมผสานและเกษตรอินทรีย์	KPI 14.1 การลดต้นทุนโดยใช้การเกษตรแบบผสมผสาน	Data 14.1.1 จำนวนโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชุมชน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดพังงา
		Data 14.1.2 จำนวนเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีในการเพาะปลูก	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดพังงา
		Data 14.1.3 สัดส่วนเกษตรกรที่มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 14.1.4 ปริมาณการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เฉลี่ยต่อไร่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
VC 4 : การแปรรูปเพิ่ม และสร้างคุณค่า						
CSF 15 กระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ	KPI 15.1 การเพิ่มมูลค่าโดยการแปรรูป	Data 15.1.1 จำนวนโรงงาน/ชุมชนแปรรูป และผลิตผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง ในพื้นที่จังหวัดและกำลังการผลิต	มี	รายงาน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดry’’k
		Data 15.1.2 จำนวนกลุ่มสหกรณ์ที่รับซื้อยางพารา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดพังงา/กรมการค้าภายใน
		Data 15.1.3 ปริมาณยางพาราที่แปรรูปและผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องแยกตามกลุ่มเกษตรกร สมาชิกสหกรณ์การเกษตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดพังงากรมการค้าภายใน

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 15.1.4 ราคาของผลิตภัณฑ์แปรรูปยางพารา และจากการผลิตผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง แยกตามประเภท	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพังงา
CSF 16 มาตรฐานการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม (GMP/HACCP) - เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	KPI 16.1 จำนวนโรงงานแปรรูปมาตรฐานที่รับรอง โดยหน่วยรับรองที่สำนักงานมาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) รับรอง จำแนกตามขอบข่ายที่ได้รับการรับรอง (1. GAP 2.Oraganic 3. Global GAP 4. GI 5. GMP/HACCP 6. ISO 22000)	Data 16.1.1 จำนวนโรงงานแปรรูปมาตรฐานที่ รับรองโดยหน่วยรับรองที่สำนักงาน มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร แห่งชาติ (มกอช.) รับรอง	มี	รายงาน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดพังงา
CSF 17 ส่งเสริมการผลิต แบบไร้ของเสีย และ การใช้ประโยชน์จาก กากของเสีย	KPI 17.1 การลดของเสีย และการนำของเสีย มาใช้ประโยชน์	Data 17.1.1 ปริมาณของเสียที่เกิดจากการแปรรูป	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 17.1.2 ปริมาณของเสียที่สามารถ นำมาใช้ประโยชน์ได้	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
VC 5 : การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)						
CSF 18 การขนส่งและ การกระจายสินค้า	KPI 18.1 ความสามารถในการกระจายสินค้า	Data 18.1.1 ปริมาณเที่ยวรถ เข้า-ออก	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 18.1.2 ปริมาณยางพาราเฉลี่ยต่อการขนส่ง ต่อเที่ยว	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ยางพารา” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 18.1.3 ต้นทุนต่อการขนส่งต่อเที่ยว	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 18.1.4 จำนวนอุบัติเหตุจากการขนส่ง ต่อปี	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 19 มาตรฐานตลาดกลาง สินค้า	KPI 19.1 ข้อมูลตลาดกลางในการซื้อขาย	Data 19.1.1 จำนวนผู้ซื้อ/ผู้ขายในตลาดกลาง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การค้าภายใน จังหวัดพังงา
		Data 19.1.2 ข้อมูลราคา ปริมาณ และเกณฑ์ การซื้อขายเฉลี่ยของยางพาราแต่ละ ชนิด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การค้าภายใน จังหวัดพังงา
CSF 20 การหาหลักประกัน เพื่อเกษตรกร	KPI 20.1 ความสำเร็จของการประกันราคา	Data 20.1.1 ราคาประกันเฉลี่ย	มี	สำรวจ	ราย เดือน	สนง.การค้าภายใน จังหวัดพังงา
		Data 20.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน ผู้ปลูกยางพารา	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา
		Data 20.1.3 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านเงื่อนไข โครงการประกันราคา/เข้าร่วมเป็น สมาชิกสหกรณ์ยางพารา	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : สนง.เกษตรจังหวัดฯ¹ และสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา เป็นผู้ประสานงานของข้อมูลจนกว่าจะหาเจ้าภาพหลักในการจัดเก็บได้

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน โดยมีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) คือ ยางพารา มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 68 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 43 รายการ รายการสถิติที่ต้องพัฒนาระบบการจัดเก็บ จำนวน 1 รายการ และรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 24 รายการ โดยสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูลรายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(3 CSFs, 4 KPIs)	(5 CSFs, 11 KPIs)	(6 CSF, 10 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	43 (63 %)	2	17	14	5	-	5
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาระบบการจัดเก็บ	1 (2 %)	1	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	24 (35 %)	9	3	6	2	4	-
รวม	68 (100%)	12	20	20	7	4	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึงไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บต้องมีการมอบหมายหน่วยงานที่รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ จำนวน 1 รายการ ได้แก่

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 ข้อมูลราคาตลาด ปริมาณผลผลิต และความต้องการย้อนหลัง	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	- รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลให้ดีขึ้น (เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดมาจากระบบทะเบียนอยู่แล้ว)

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ จำนวน 24 รายการ ได้แก่

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่จัดทำในพื้นที่	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.1.2 จำนวนเกษตรกรที่มีการนำงานวิจัยมาประยุกต์ใช้	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา	
Data 1.2.1 จำนวนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในจังหวัดที่ได้รับงบประมาณในการวิจัยและพัฒนา	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 1.2.2 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 1.2.3 จำนวนนักวิจัย (ภาครัฐและเอกชน) ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราในจังหวัด	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 2.1.2 ข้อมูลความต้องการของลูกค้า	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 3.1.2 ประมาณการราคาของผลผลิต	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 3.1.3 ประมาณการความต้องการการใช้งานปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 3.1.4 ประมาณการราคาปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ยางพารา” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.1.4 สัดส่วนการปลอมปนของพันธุ์ยางพาราที่ไม่ได้มาตรฐาน	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 7.1.1 จำนวนแรงงานเฉลี่ยในสวนยาง ต่อไร่	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 7.2.1 ค่าจ้างแรงงานในสวนยางเฉลี่ย	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 11.1.1 สัดส่วนของปริมาณผลผลิตที่ไม่ได้มาตรฐานแยกตามประเภท	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 12.2.1 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันโรคพืช	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 12.2.2 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันแมลงศัตรูพืช	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 12.2.3 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันภัยธรรมชาติ	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 12.3.1 ผลการตรวจสภาพน้ำจากการเพาะปลูก	กรมทรัพยากรฯ	
Data 15.1.2 จำนวนเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีในการเพาะปลูก	สนง.สหกรณ์จังหวัดพังงา	
Data 18.1.1 ปริมาณของเสียที่เกิดจากการแปรรูป	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 18.1.2 ปริมาณของเสียที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 19.1.1 ปริมาณเที่ยวรถ เข้า-ออก	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 19.1.2 ปริมาณยางพาราเฉลี่ยต่อการขนส่งต่อเที่ยว	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 19.1.3 ต้นทุนต่อการขนส่งต่อเที่ยว	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	
Data 19.1.4 จำนวนอุบัติเหตุจากการขนส่ง ต่อปี	สนง.เกษตรจังหวัดพังงา	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

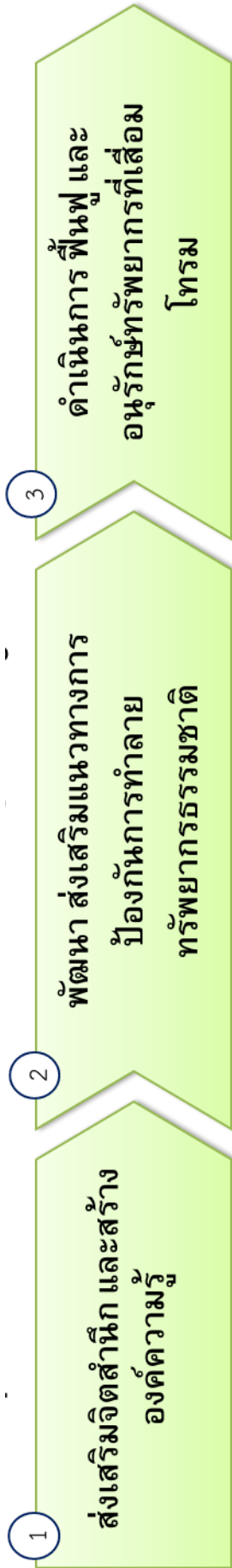
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

ตารางที่ 25 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้าน ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	ทรัพยากรธรรมชาติ -> ป่าไม้	ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้
สรุปเหตุผลสนับสนุน - พังงาให้ความสำคัญในเรื่องของการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

1.1 สร้างความเข้มแข็งชุมชนด้านการอนุรักษ์ป่า – เครือข่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 1.2 การเผยแพร่องค์ความรู้/สร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์พื้นที่สีเขียว ให้ชุมชนในพื้นที่ 1.3 แต่งตั้งและกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานหลักในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	2.1 กำหนดแนวทางและกฎระเบียบในการอยู่อาศัย กำจัดของเสีย และการดูแลพื้นที่ 2.2 สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว 2.3 ส่งเสริมและพัฒนาแนวทางการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ 2.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการ (และเครื่องมือ) พื้นที่สีเขียวในชุมชน 2.5 แผนงานรับมือภัยพิบัติจากธรรมชาติ 2.6 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมที่สมดุลย์กับธรรมชาติ	3.1 ส่งเสริมกิจกรรมการปลูกป่า

3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้”

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ส่งเสริมจิตสำนึก และสร้างองค์ความรู้						
CSF 1 สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน ด้านการอนุรักษ์ป่า - เครือข่ายอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	KPI 1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างการรับรู้เรื่องการอนุรักษ์ ป่าในชุมชน	Data 1.1.1 จำนวนกิจกรรมสร้างการรับรู้เรื่อง การอนุรักษ์ป่าในชุมชน แยกตามประเภท	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ จังหวัดพังงา
		Data 1.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ จังหวัดพังงา
	KPI 1.2 จำนวนอาสาสมัครในการร่วมอนุรักษ์ป่าไม้	Data 1.2.1 จำนวนอาสาสมัครในการร่วม อนุรักษ์ ป่าไม้	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ จังหวัดพังงา
		Data 1.2.2 จำนวนหมู่บ้านที่มีราษฎรอาสา ปกป้องพิทักษ์ป่า	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
		Data 1.2.3 หมู่บ้านที่มีเครือข่ายการอนุรักษ์และ พื้นที่ทรัพยากร	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 1.3 จำนวนหน่วยงาน องค์กร สมาคม ในการร่วมอนุรักษ์	Data 1.3.1 จำนวนหน่วยงาน องค์กร สมาคม ในการร่วมอนุรักษ์	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
CSF 1 สร้างความเข้มแข็ง ชุมชน ด้านการอนุรักษ์ป่า - เครือข่ายอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	KPI 1.3 จำนวนหน่วยงาน องค์กร สมาคม ในการร่วมอนุรักษ์	Data 1.3.2 จำนวนบุคลากรในหน่วยงาน องค์กร สมาคมในการร่วมอนุรักษ์	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
		Data 1.3.3 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ที่จัดขึ้นโดยหน่วยงาน องค์กร และสมาคมฯ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
	KPI 1.4 จำนวนองค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม	Data 1.4.1 จำนวน และข้อมูลเครือข่ายองค์กร เอกชนด้านสิ่งแวดล้อม	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
		Data 1.4.2 จำนวนบุคลากรหลักในเรื่อง สิ่งแวดล้อมจากเครือข่ายองค์กร เอกชน	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
		Data 1.4.3 จำนวนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ที่จัดขึ้นโดยเครือข่ายเอกชน	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 การเผยแพร่ องค์ความรู้/ สร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์พื้นที่ สีเขียว ให้ชุมชน ในพื้นที่	KPI 2.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรม เรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติ	Data 2.1.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรม เรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ จังหวัดพังงา
		Data 2.1.2 จำนวนของบุคลากรในชุมชนที่ได้รับ การอบรมเรื่องของการอนุรักษ์ ธรรมชาติ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ จังหวัดพังงา
CSF 2 การเผยแพร่ องค์ความรู้/ สร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์พื้นที่ สีเขียว ให้ชุมชน ในพื้นที่	KPI 2.1 จำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรม เรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติ	Data 2.1.3 จำนวนครั้ง และข้อมูลของการ อบรม หรือกิจกรรม	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
		Data 2.1.4 จำนวนชุมชนที่มีการจัดกิจกรรม หรือดำเนินการทางด้านการอนุรักษ์ ธรรมชาติ หลังจากการอบรม	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
CSF 3 แต่งตั้งและกำหนด หน้าที่ของหน่วยงาน หลักในการดูแล ทรัพยากรธรรมชาติ	KPI 3.1 มีการกำหนดหน่วยงานในการดูแล ทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่	Data 3.1.1 จำนวนหน่วยงานในการดูแล ทรัพยากรธรรมชาติ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
		Data 3.1.2 จำนวนบุคลากรในหน่วยงานในการ ดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2 งบประมาณของหน่วยงานในการดูแล ทรัพยากรธรรมชาติ	Data 3.2.1 ข้อมูลงบประมาณของหน่วยงาน ในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
VC 2 : พัฒนา ส่งเสริมแนวทางการป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ						
CSF 4 กำหนดแนวทางและ กฎระเบียบในการอยู่ อาศัย กำจัดของเสีย และการดูแลพื้นที่	KPI 4.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่จัดเก็บได้ในพื้นที่	Data 4.1.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถ จัดเก็บได้ ตามพื้นที่	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ
	KPI 4.2 ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอย ที่นำกลับมาใช้ประโยชน์	Data 4.2.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่กลับมาใช้ ประโยชน์ได้ (recycle / reuse)	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ
CSF 4 กำหนดแนวทางและ กฎระเบียบในการอยู่ อาศัย กำจัดของเสีย และการดูแลพื้นที่	KPI 4.3 ปริมาณน้ำเสียชุมชนที่เกิดขึ้น และที่เข้าระบบ บำบัด	Data 4.3.1 ปริมาณน้ำเสียในชุมชน	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ
		Data 4.3.2 ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัด	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ
	KPI 4.4 ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่เกิดขึ้น	Data 4.4.1 ปริมาณของเสียอันตรายในชุมชน แยกตามประเภท	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 4.4.2 ปริมาณของเสียที่ผ่านการบำบัดที่ ถูกต้องแล้ว	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ
CSF 5 สร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการ ดูแลพื้นที่สีเขียว	KPI 5.1 จำนวนพื้นที่ป่าชุมชน	Data 5.1.1 จำนวนพื้นที่ป่า แยกตามพื้นที่ / ชุมชน	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
	KPI 5.2 ขนาดพื้นที่/เนื้อที่แยกตามแต่ละประเภทของ พื้นที่สีเขียว จำแนกตามองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นทุกระดับ	Data 5.2.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวภายในจังหวัด และจำแนกตามองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นทุกระดับ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
	KPI 5.3 จำนวนเนื้อที่สวนสาธารณะ	Data 5.3.1 ข้อมูลเนื้อที่สวนสาธารณะ จำแนก ตามสวนสาธารณะ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
	KPI 5.4 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของ ท้องถิ่น จำแนกตามประเภทแหล่งธรรมชาติ	Data 5.4.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควร อนุรักษ์ของท้องถิ่น จำแนกตาม ประเภทแหล่งธรรมชาติ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
CSF 6 ส่งเสริมและพัฒนา แนวทางการบังคับใช้ กฎหมายอย่างมี ประสิทธิภาพ	KPI 6.1 จำนวนคดีด้านการบุกรุกป่าไม้ที่มีการจับกุม	Data 6.1.1 จำนวนคดีด้านการบุกรุกป่าไม้ที่มี การจับกุม	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พื้นที่พืชรพากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 6.2 สัดส่วนของคดีที่มีการจับกุมต่อคดีที่มีการ ร้องเรียน	Data 6.2.1 จำนวนการร้องเรียนต่อคดีด้านการ บุกรุกป่าไม้	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
	KPI 6.3 จำนวนเงินค่าปรับที่ได้จากการทำผิดในคดี	Data 6.3.1 จำนวนเงินค่าปรับที่ได้จากการทำผิด ในคดีที่เกี่ยวข้องกับการบุกรุก ทำลายป่า	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
CSF 7 พัฒนาระบบบริหาร จัดการ (และ เครื่องมือ) พื้นที่สี เขียวในชุมชน	KPI 7.1 พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่อนุรักษ์	Data 7.1.1 จำนวนพื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ในจังหวัด	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
	KPI 7.2 พื้นที่ปลูกป่าทดแทนในเขตพื้นที่อนุรักษ์	Data 7.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกป่าทดแทนการบุกรุก ในเขตพื้นที่อนุรักษ์	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
	KPI 7.3 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ของ ท้องถิ่น	Data 7.3.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควร อนุรักษ์ของท้องถิ่น	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
CSF 8 แผนงานรับมือภัย พิบัติจากธรรมชาติ	KPI 8.1 จำนวนภัยพิบัติจากธรรมชาติ	Data 8.1.1 จำนวนภัยพิบัติจากธรรมชาติในอดีต แยกตามประเภท	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพังงา
	KPI 8.2 พื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติจากธรรมชาติ	Data 8.2.1 ข้อมูลพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติจาก ธรรมชาติในอดีต	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพังงา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 8.2.2 พื้นที่ที่ได้รับการฟื้นฟูจากเหตุ ภัยพิบัติ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพังงา
	KPI 8.3 มูลค่าความเสียหายจากภัยพิบัติจากธรรมชาติ	Data 8.3.1 มูลค่าความเสียหายจากภัยพิบัติจาก ธรรมชาติ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพังงา
CSF 9 ส่งเสริมการทำ เกษตรกรรมที่สมดุล กับธรรมชาติ	KPI 9.1 สัดส่วนพื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่ป่า ต่อ พื้นที่ทั้งหมด	Data 9.1.1 ข้อมูลพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ป่า และพื้นที่อื่นๆ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร
		Data 9.1.2 จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร ที่เกิด จากการบุกรุกป่า	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงานจัดรูปที่ดิน จังหวัดพังงา
	KPI 9.2 จำนวนพื้นที่ที่เกษตรกรได้รับสิทธิเข้าทำ ประโยชน์ จำแนกตามลักษณะการจัดที่ดิน (เกษตรกร, ชุมชน)	Data 9.2.1 จำนวนพื้นที่ที่เกษตรกรได้รับสิทธิ เข้าทำประโยชน์	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงานจัดรูปที่ดิน จังหวัดพังงา
VC 3 : ดำเนินการ ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรที่เสื่อมโทรม						
CSF 10 ส่งเสริมกิจกรรมการ ปลูกป่า	KPI 10.1 พื้นที่ปลูกป่านอกเขตพื้นที่อนุรักษ์ จำแนกตาม หน่วยงาน	Data 10.1.1 พื้นที่ปลูกป่านอกเขตพื้นที่อนุรักษ์ จำแนกตามหน่วยงาน	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 10.2 พื้นที่ปลูกป่าในเขตพื้นที่อนุรักษ์	Data 10.2.1 พื้นที่ปลูกป่าในเขตพื้นที่อนุรักษ์	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา
	KPI 10.3 จำนวนโครงการฟื้นฟูและรักษาระบบนิเวศ	Data 10.3.1 จำนวนโครงการฟื้นฟูและรักษา ระบบนิเวศ	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
	KPI 10.4 จำนวนต้นกล้าพันธุ์พืชที่มีการนำไปปลูก	Data 10.4.1 จำนวนต้นกล้าพันธุ์พืชที่มีการนำ ไปปลูก	มี	สำรวจ/ ทะเบียน/ รายงาน	รายปี	ศูนย์ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ พังงา

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล โดยมีประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 45 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 39 รายการ และรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 6 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3
		(3 CSFs, 7 KPIs)	(6 CSFs, 19 KPIs)	(1 CSF, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	39 (87%)	18	17	4
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	6 (13%)	-	6	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-
รวม	45 (100%)	18	23	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึงไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถจัดเก็บได้ ตามพื้นที่	กรมควบคุมมลพิษ	<ul style="list-style-type: none"> รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลให้ดีขึ้น (เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดมาจากระบบทะเบียนอยู่แล้ว)
Data 4.2.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่กลับมาใช้ประโยชน์ได้ (recycle / reuse)	กรมควบคุมมลพิษ	
Data 4.3.1 ปริมาณน้ำเสียในชุมชน	กรมควบคุมมลพิษ	
Data 4.3.2 ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัด	กรมควบคุมมลพิษ	
Data 4.4.1 ปริมาณของเสียอันตรายในชุมชน แยกตามประเภท	กรมควบคุมมลพิษ	
Data 4.4.2 ปริมาณของเสียที่ผ่านการบำบัดที่ถูกต้องแล้ว	กรมควบคุมมลพิษ	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 คนพ่้างามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่

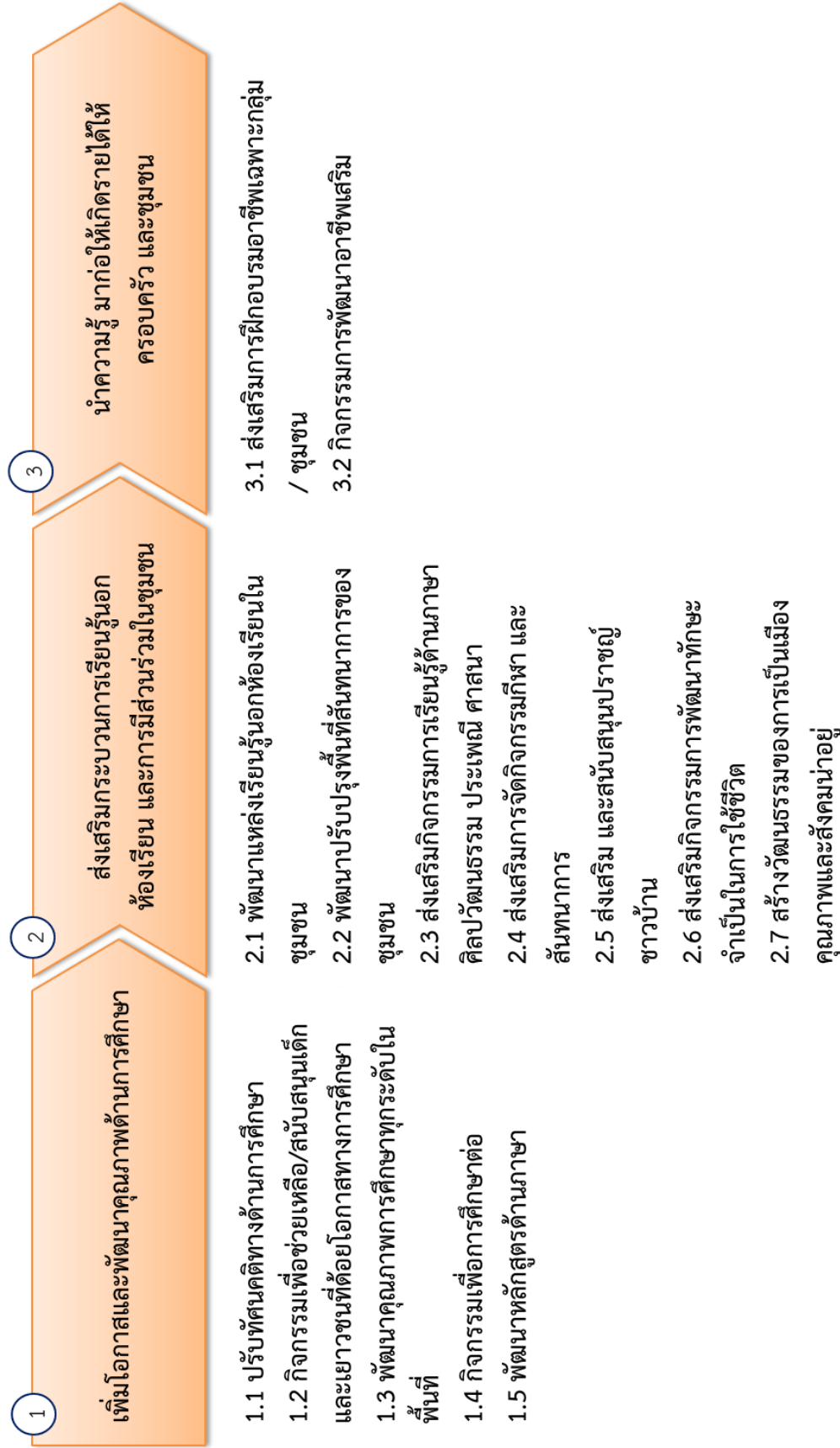
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
คนพ่้างามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่	สังคม -> คุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่	สังคมแห่งการเรียนรู้
สรุปเหตุผลสนับสนุน - พ่้างาระบู่วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่ชัดเจนในเรื่องของการเรียนรู้		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

3.4.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : เพิ่มโอกาสและพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษา						
CSF 1 ปรับทัศนคติทางด้าน การศึกษา	KPI 1.1 จำนวนกิจกรรมด้านการปรับทัศนคติ ด้านการศึกษา	Data 1.1.1 จำนวนกิจกรรมด้านการปรับทัศนคติ ด้านการศึกษา	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	อาชีวศึกษา
	KPI 1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 1.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	อาชีวศึกษา
	KPI 1.3 จำนวนงบประมาณในการจัดกิจกรรม	Data 1.3.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	อาชีวศึกษา
CSF 2 กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/ สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ ด้อยโอกาสทางการศึกษา	KPI 2.1 งบประมาณในการสนับสนุนเด็กและ เยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	Data 2.1.1 งบประมาณในการสนับสนุนเด็กและ เยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ ประถมศึกษาพังงา
	KPI 2.2 จำนวนกิจกรรมในการสนับสนุนเด็กและ เยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	Data 2.2.1 จำนวนกิจกรรมในการสนับสนุนเด็ก และเยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ ประถมศึกษาพังงา
	KPI 2.3 สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการสนับสนุน เด็กและเยาวชนด้อยโอกาสทาง การศึกษา	Data 2.3.1 สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการสนับสนุน เด็กและเยาวชนด้อยโอกาสทาง การศึกษา	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ ประถมศึกษาพังงา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.4 จำนวนผู้เรียนต่อโอกาส	Data 2.4.1 จำนวนผู้เรียนต่อโอกาส จำแนกตาม ระดับการศึกษา เพศ ประเภทความ พิการ เขตเมือง/ชนบท เขตการ ปกครอง (จังหวัด/อำเภอ/ตำบล)	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 2.5 จำนวนเด็กต่อโอกาสได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	Data 2.5.1 จำนวนเด็กต่อโอกาสได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน จำแนกตามรายชั้น ระดับ การศึกษา เพศ เขตเมือง/ชนบท เขต การปกครอง(จังหวัด)	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
CSF 3 พัฒนาคุณภาพการศึกษา ทุกระดับในพื้นที่	KPI 3.1 งบประมาณด้านการศึกษา	Data 3.1.1 งบประมาณด้านการศึกษา	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 3.2 การศึกษาเฉลี่ยของประชากร	Data 3.2.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร ในพื้นที่	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 3.3 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์ การสอบมาตรฐานของประเทศ	Data 3.3.1 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์ การสอบมาตรฐานของประเทศ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 3.4 สัดส่วนของอาจารย์ตามวุฒิการศึกษา	Data 3.4.1 สัดส่วนของอาจารย์ตามวุฒิการศึกษา ในแต่ละพื้นที่	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 กิจกรรมเพื่อการศึกษาต่อ	KPI 4.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมแนะแนวตามสถานศึกษา และชุมชน	Data 4.1.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมแนะแนวตามสถานศึกษา และชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 4.2 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พิเศษนอกเวลาเรียน	Data 4.2.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พิเศษนอกเวลาเรียน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 4.3 งบประมาณในการจัดกิจกรรม	Data 4.3.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 4.4 การศึกษาต่อของเด็กนักเรียน	Data 4.4.1 อัตราการเรียนต่อของเด็กนักเรียน (ภาคบังคับ 9 ปี)	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
		Data 4.4.2 อัตราการศึกษาต่อชั้น ม.4 ของเด็กนักเรียน ม.3	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
CSF 5 พัฒนาหลักสูตรด้านภาษา	KPI 5.1 งบประมาณในการซื้อสื่อการเรียนการสอนด้านภาษา	Data 5.1.1 งบประมาณในการซื้อสื่อการเรียนการสอนด้านภาษา	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 5.2 สัดส่วนของครูด้านภาษาต่อจำนวนนักเรียน	Data 5.2.1 สัดส่วนของครูด้านภาษาต่อจำนวนนักเรียน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
	KPI 5.3 สัดส่วนของชั่วโมงเรียนวิชาด้านภาษาเทียบกับชั่วโมงเรียนทั้งหมด	Data 5.3.1 สัดส่วนของชั่วโมงเรียนวิชาด้านภาษาเทียบกับชั่วโมงเรียนทั้งหมด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 5.4 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่าน เกณฑ์การสอบมาตรฐานด้านภาษาของ จังหวัด	Data 5.4.1 สัดส่วนของนักเรียนที่ สอบผ่านเกณฑ์การสอบมาตรฐานด้าน ภาษาของจังหวัด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่ประถมศึกษา พังงา
VC 2 : ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้นอกห้องเรียน และการมีส่วนร่วมในชุมชน						
CSF 6 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียนในชุมชน	KPI 6.1 งบประมาณในการพัฒนา สนับสนุน แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน อาทิ ห้องสมุดชุมชน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น	Data 6.1.1 งบประมาณในการพัฒนา สนับสนุน แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน อาทิ ห้องสมุดชุมชน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยจังหวัดพังงา
	KPI 6.2 จำนวนแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	Data 6.2.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้ในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยจังหวัดพังงา
	KPI 6.3 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ	Data 6.3.1 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยจังหวัดพังงา
CSF 7 พัฒนาปรับปรุงพื้นที่ สันทนาการของชุมชน	KPI 7.1 งบประมาณในการพัฒนา สนับสนุน พื้นที่สันทนาการในชุมชน	Data 7.1.1 งบประมาณในการพัฒนา สนับสนุน พื้นที่สันทนาการในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา
	KPI 7.2 จำนวนพื้นที่สันทนาการในชุมชน	Data 7.2.1 จำนวนพื้นที่สันทนาการในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา
	KPI 7.3 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ	Data 7.3.1 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา	KPI 8.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ในชุมชน	Data 8.1.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดพังงา
	KPI 8.2 จำนวนของกิจกรรมด้านการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ในชุมชน	Data 8.2.1 จำนวนของกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดพังงา
	KPI 8.3 จำนวนจุด / พื้นที่ที่นำเสนอเนื้อหาด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ตามสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด	Data 8.3.1 จำนวนจุด / พื้นที่ที่นำเสนอเนื้อหา ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ตามสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัดพังงา
	KPI 8.4 สัดส่วนของเยาวชนที่ผ่านการประเมินขีดความรู้ ความสามารถด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา	Data 8.4.1 สัดส่วนของเยาวชนที่ผ่านการประเมินความสามารถด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 14
CSF 9 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬา และสันทนาการ	KPI 9.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	Data 9.1.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดพังงา
	KPI 9.2 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกาย	Data 9.2.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมกีฬา และสันทนาการ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัดพังงา

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 9.3 จำนวนชมรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	Data 9.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด พังงา
CSF 10 ส่งเสริม และสนับสนุน ประชาชนบ้าน	KPI 10.1 จำนวนประชาชนชาวบ้านในชุมชน	Data 10.1.1 จำนวนประชาชนชาวบ้านในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา
	KPI 10.2 จำนวนกิจกรรมที่จัดร่วมกับประชาชน ชาวบ้าน	Data 10.2.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดร่วมกับประชาชน ชาวบ้าน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดพังงา
CSF 11 ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนา ทักษะจำเป็นในการใช้ชีวิต	KPI 11.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิต	Data 11.1.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิต	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา
	KPI 11.2 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมพัฒนา ทักษะการใช้ชีวิต	Data 11.2.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมพัฒนา ทักษะการใช้ชีวิต	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา
	KPI 11.3 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 11.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา
CSF 12 สร้างวัฒนธรรมของการเป็น เมืองคุณภาพและสังคมน่าอยู่	KPI 12.1 การเสริมสร้างความรู้ ทักษะชีวิต ประชากร ด้านสุขภาพ, ระเบียบวินัย, จิตสาธารณะ, เสพติด, วินัยจราจร	Data 12.1.1 จำนวนโครงการเสริมสร้างความรู้ ทักษะชีวิตประชากร ด้านสุขภาพ, ระเบียบวินัย, จิตสาธารณะ, เสพติด, วินัยจราจร	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14
		Data 12.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 14

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 12.1.3 จำนวนวัด/มัสยิดที่เข้าร่วมโครงการ ส่งเสริมสุขภาพ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด พังงา
VC 3 : นำความรู้ มาก่อให้เกิดรายได้ให้ครอบครัว และชุมชน						
CSF 13 ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพ เฉพาะกลุ่ม / ชุมชน	KPI 13.1 จำนวนครั้งของการอบรม และพัฒนา อาชีพ	Data 13.1.1 จำนวนครั้งของการอบรม และพัฒนา อาชีพ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.แรงงานจังหวัดพังงา
	KPI 13.2 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	Data 13.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.แรงงานจังหวัดพังงา
CSF 14 กิจกรรมการพัฒนาอาชีพ เสริม	KPI 14.1 จำนวนครั้งของการอบรมการพัฒนา มาตรฐานผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น	Data 14.1.1 จำนวนครั้งของการอบรมการพัฒนา มาตรฐานผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.แรงงานจังหวัดพังงา
	KPI 14.2 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	Data 14.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.แรงงานจังหวัดพังงา
	KPI 14.3 กิจกรรมเสริมสร้างวิถีชีวิตตามแนว ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	Data 14.3.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมการ เสริมสร้างวิถีชีวิตตามแนวปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา
		Data 14.3.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามแนว ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด พังงา

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็น ปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : คนพ่งงมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่ โดยมีประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issues : CI) คือ “สังคมแห่งการเรียนรู้” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 48 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบ จำนวน 48 รายการ

ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูลรายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3
		(5 CSFs, 20 KPIs)	(7 CSFs, 19 KPIs)	(2 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	48 (100%)	21	21	6
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-
รวม	48 (100%)	21	21	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

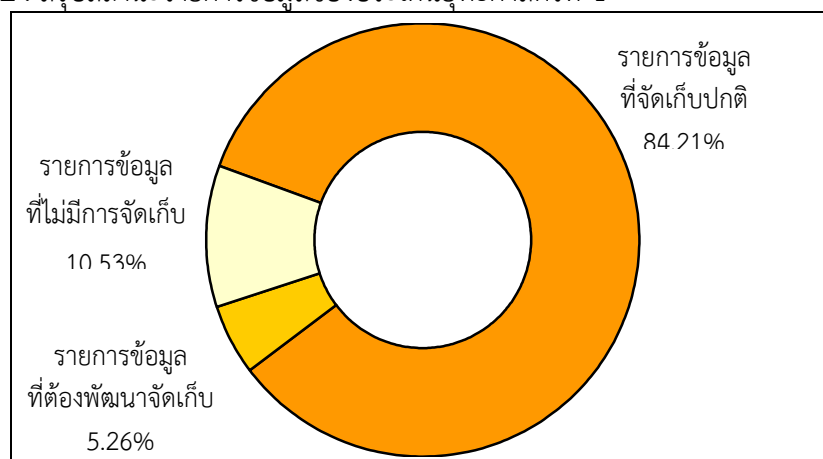
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนากท่องเที่ยวเชิงนิเวศผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 95 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 80 รายการ คิดเป็นร้อยละ 84.21
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 5 รายการ คิดเป็นร้อยละ 5.26
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 10.53

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

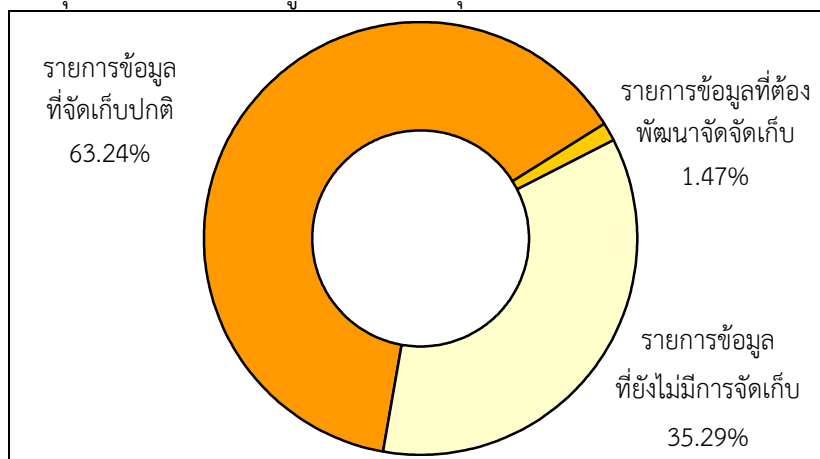
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ยางพารา” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 68 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 43 รายการ คิดเป็นร้อยละ 63.24

- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 1.47

- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 24 รายการ คิดเป็นร้อยละ 35.29

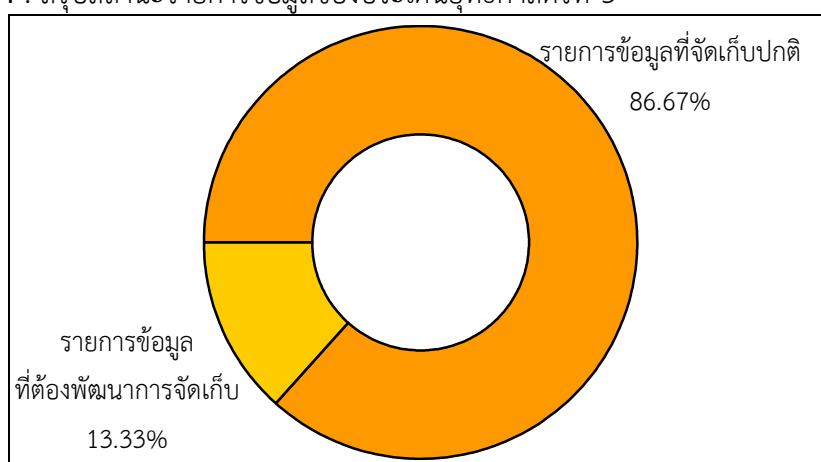
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 45 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 39 รายการ คิดเป็นร้อยละ 86.67
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.33
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

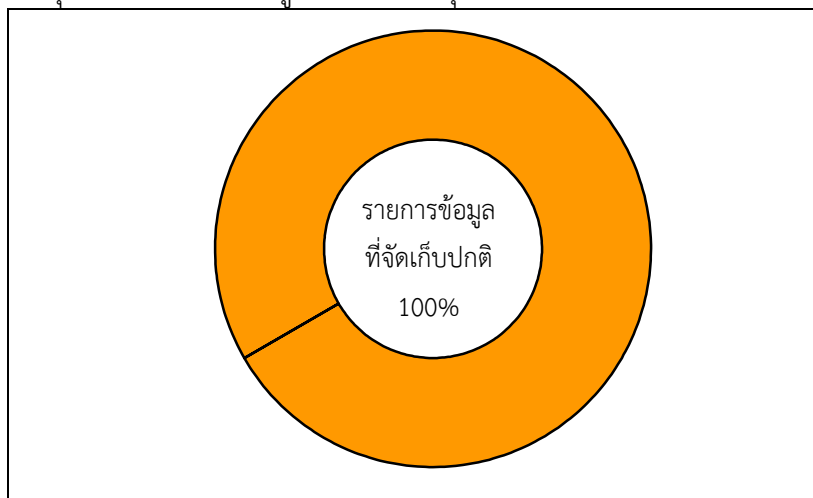
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “สังคมแห่งการเรียนรู้” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 48 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 48 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มุ่งเน้นในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนี้

1) ด้านการพัฒนากลไก และการบริหารจัดการสถิติทางการ มุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจและเห็นถึงผลประโยชน์ในการใช้ข้อมูลสถิติมาช่วยในการขับเคลื่อนทิศทางการเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยมีกรอบกิจกรรม ดังนี้

- การสร้างความเข้าใจถึงทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดพังงาให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ พร้อมทั้งแนวทางของการใช้ข้อมูลทางสถิติมาปรับใช้ในการช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์ และเชื่อมโยงต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

- กำหนดหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลในชุดข้อมูลที่ยังไม่สามารถหาหน่วยงานเจ้าภาพหลักได้ อาทิ จำนวนรายการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ประเมินการจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งในปัจจุบันสำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา และสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ทำหน้าที่ในการประสานงานเก็บข้อมูลอยู่

- ขอความร่วมมือในการเพิ่มบทบาทหน้าที่เพิ่มเติมให้กับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ภาครัฐ อาทิ ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา หรือสมาคมโรงแรม ในการเก็บข้อมูล และจัดส่งมาให้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคส่วนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีข้อมูลจริง

- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางด้านการท่องเที่ยวผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของจังหวัดพังงาขึ้นมาโดยเฉพาะ และแจกจ่ายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวทั้งหมด โดยเนื้อหาจะต้องครอบคลุมรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับแผนงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด และแนวทางการพัฒนาและจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน และรายละเอียดข้อมูลสถิติสำคัญทางด้านการท่องเที่ยว

- ทำการนำเสนอสถานการณ์ทางด้านการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการนำเสนอความคืบหน้าของการดำเนินตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยใช้ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมมาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงประโยชน์ของข้อมูลที่มีการรวบรวมมา

- หลังจากที่ได้รับข้อมูลมาแล้ว อาจต้องมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวที่จะมาทำหน้าที่ร่วมกับสถิติจังหวัดในการแปลข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ และวิเคราะห์ออกเป็นนโยบายยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปเป็นข้อคิดเห็นเสนอต่อผู้บริหาร หรือหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการเพื่อให้สามารถจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- จัดทำคู่มือในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลขึ้นมา ซึ่งจะต้องระบุคำนิยาม คำอธิบาย ตัวชี้วัด ผู้จัดเก็บข้อมูล วิธีการจัดเก็บ และการรับส่งข้อมูล เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบด้านการจัดเก็บก็จะต้องมีการจัดทำแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ภายในหน่วยงานขึ้นมาเองด้วย

- ทำการอบรม และให้ความรู้ทางด้านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดเก็บข้อมูลกับหน่วยงานหลักที่ต้องทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ แนวทางการทำการสำรวจสำหรับการจัดเก็บรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของจังหวัด หรือแนวทางการจัดเก็บ และเพิ่มข้อมูลอื่นๆ เข้าไปในระบบทะเบียนของหน่วยงาน เช่น จำนวนสถานให้บริการด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ เป็นต้น

- ด้วยลักษณะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับปัจจัยหลายๆอย่างที่เกิดขึ้นบนโลก ดังนั้นเพื่อให้จังหวัดสามารถปรับแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงควรที่จะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลในเรื่องของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ หรืออัตราการเข้าพัก เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบัน การเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ มักจะช้ากว่าปัจจุบันประมาณ 6 เดือนเป็นอย่างน้อย ซึ่งตามหลักแล้วผู้บริหารควรจะต้องมีข้อมูลมีใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ มาใช้ในการประเมินร่วมกับข้อมูลด้านสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น และสามารถตัดสินใจดำเนินการในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

- เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง จึงอาจต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อภาระงาน และอัตรากำลังของบุคลากรในการทำงานด้วย

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูล มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการประสานงานและระบบเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆให้ง่ายต่อการจัดเก็บ และการนำมาใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น

- จัดทำทะเบียน รายชื่อ เบอร์ติดต่อของเจ้าหน้าที่ในการทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ และแจกจ่ายให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับรู้ทั้งหมด

- จัดการประชุมคณะกรรมการสถิติทางการในเรื่องของการท่องเที่ยวเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำหน้าที่ทบทวนคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ และพิจารณาการเพิ่ม/ลดชุดข้อมูลที่จำเป็นต่อไป

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกัน และระหว่างจังหวัดต่างๆ ในกลุ่ม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

- ในการดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ พบว่ามีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็น การทำสำรวจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติ การเดินทาง การประสานงาน หรือแม้แต่การจัดประชุมต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้ สำนักงานสถิติของจังหวัดสามารถดำเนินการเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมมากที่สุด จะต้องมี การพิจารณาที่จะจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยตรง

[illegible]

ตารางที่ 32 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
	สำนักงานสถิติจังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง												
การดำเนินงานและการติดตามผล	สำนักงานสถิติจังหวัด	- ติดตามความคืบหน้าของข้อมูล และการสำรวจปัญหา/อุปสรรค ในการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง												
	สำนักงานสถิติจังหวัด และคณะกรรมการสถิติด้านการท่องเที่ยว	- การประเมินผลสำเร็จ และการประมวลคุณภาพของข้อมูล และปรับความเหมาะสมของการจัดเก็บข้อมูล												
	สำนักงานสถิติจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้อง	- การประมวล และรายงานผล เชิงยุทธศาสตร์ที่ได้จากข้อมูลให้ผู้บริหารรับทราบ												
	สำนักงานสถิติจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้อง	- การวางแผนงาน และกำหนดงบประมาณในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด พังงา สำหรับปี 2559												

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดพังงา. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดพังงา 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นอย่างจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้นกและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

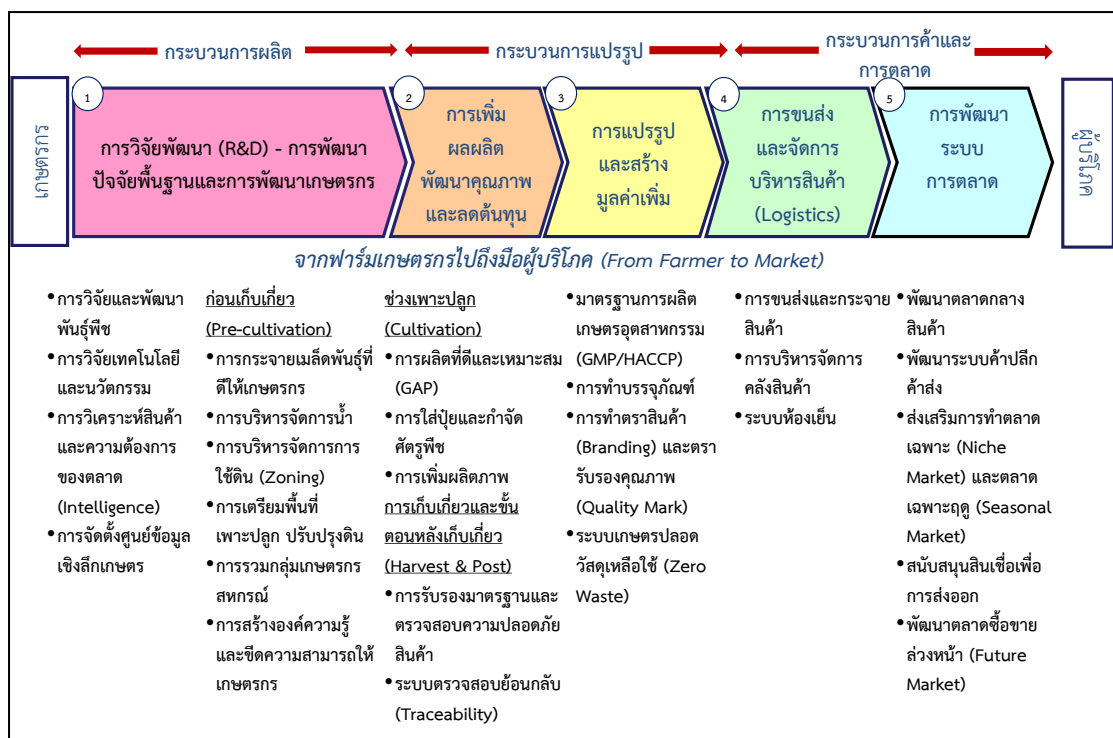
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

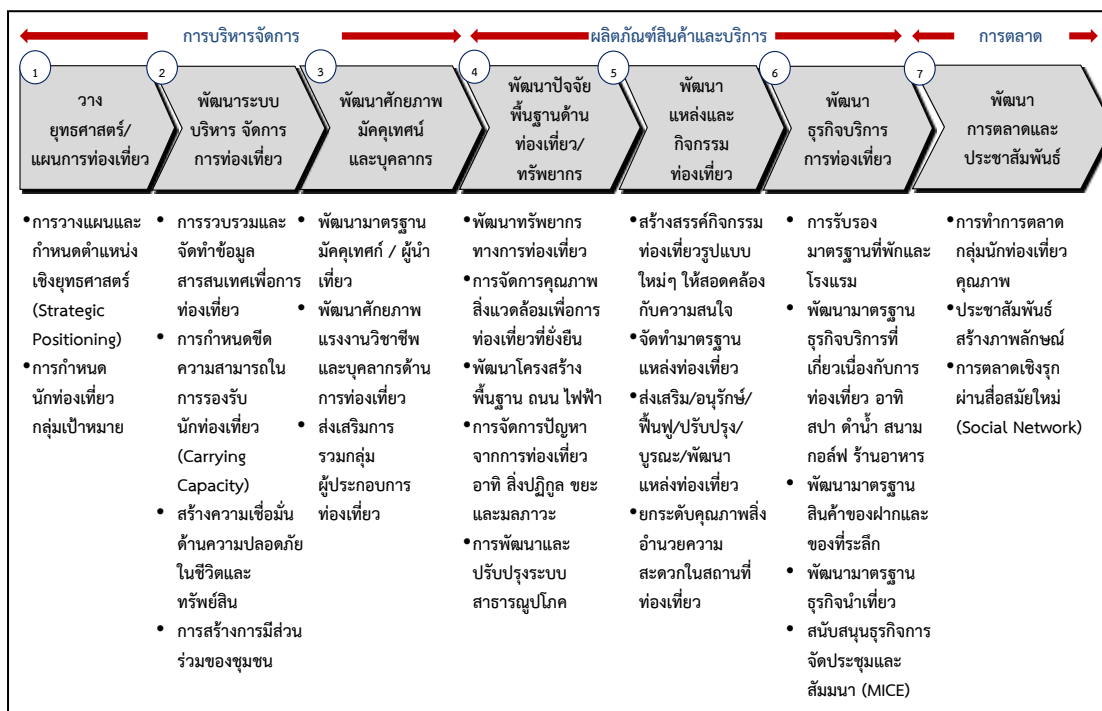
แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

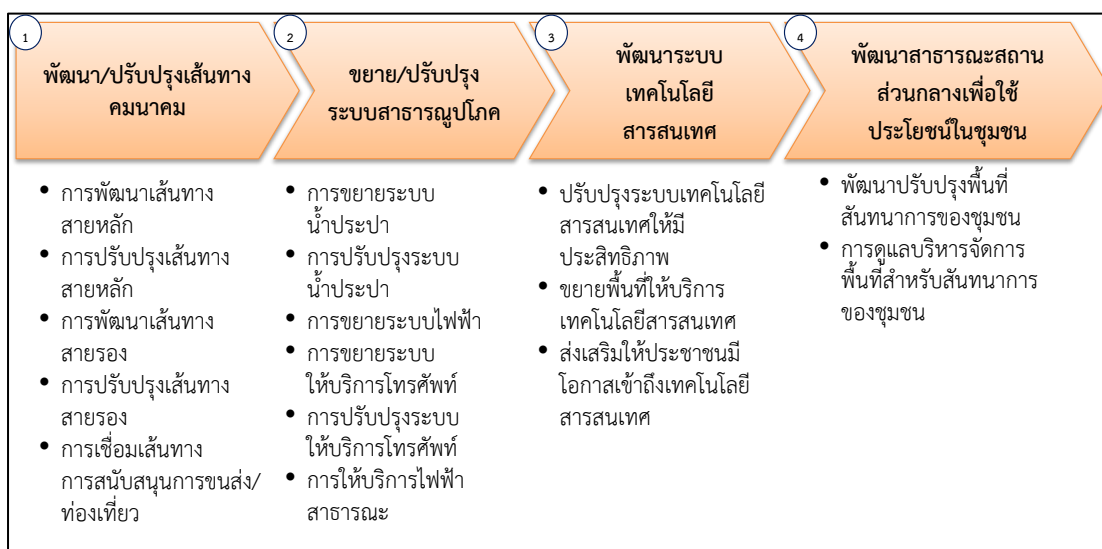
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

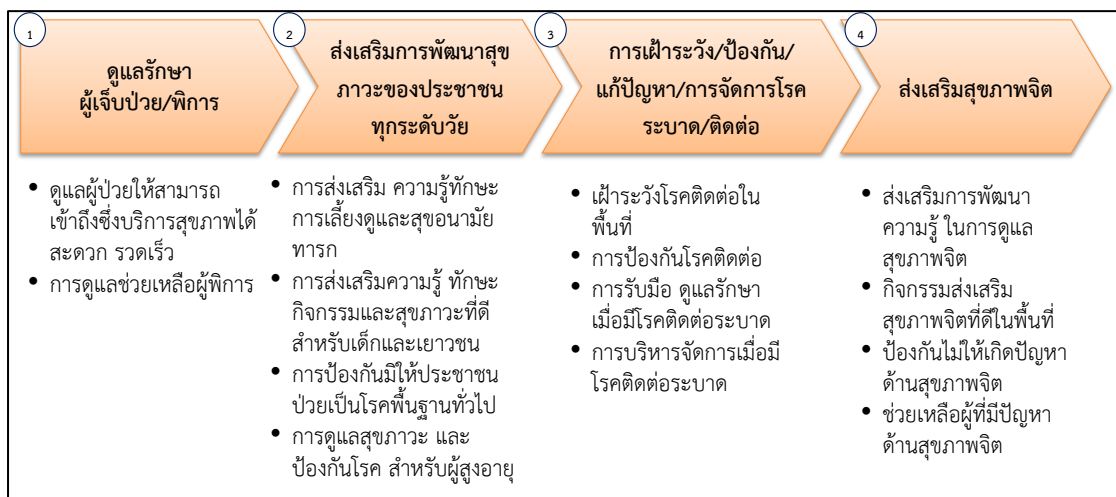
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

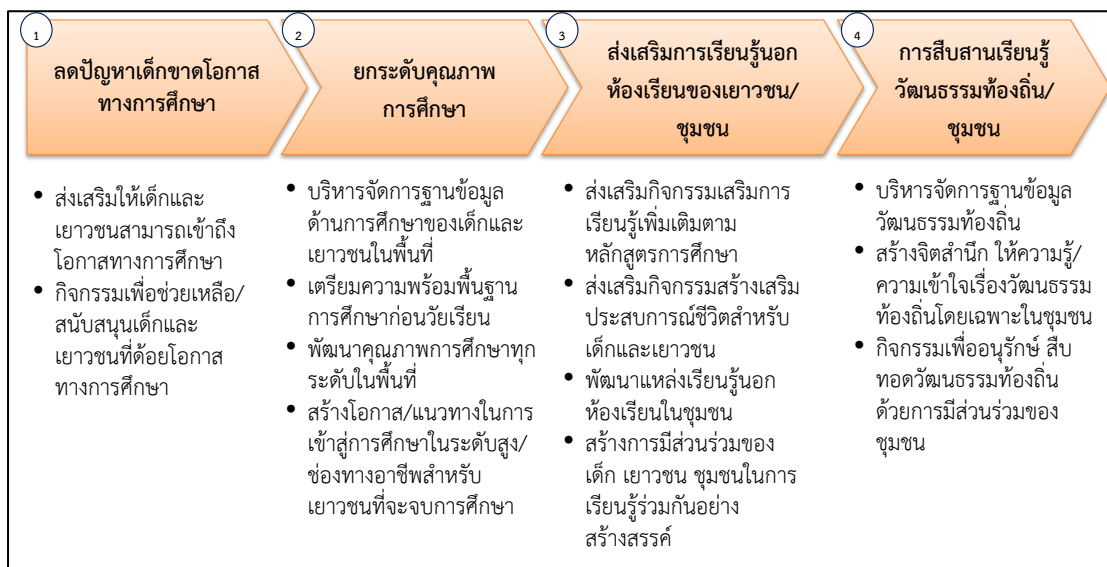
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

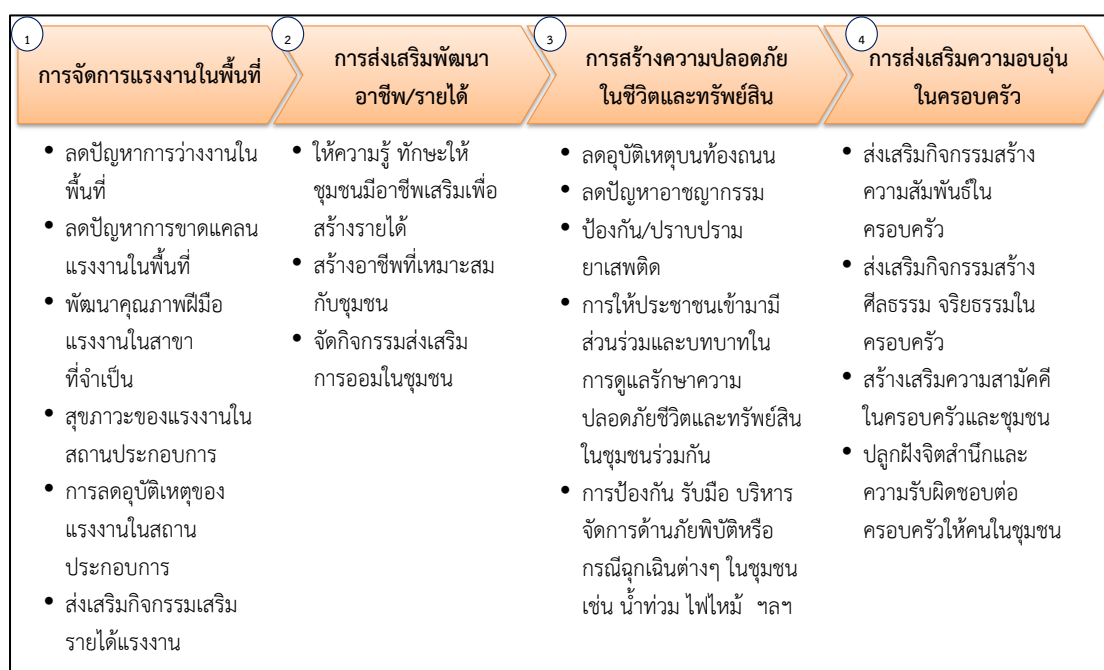

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

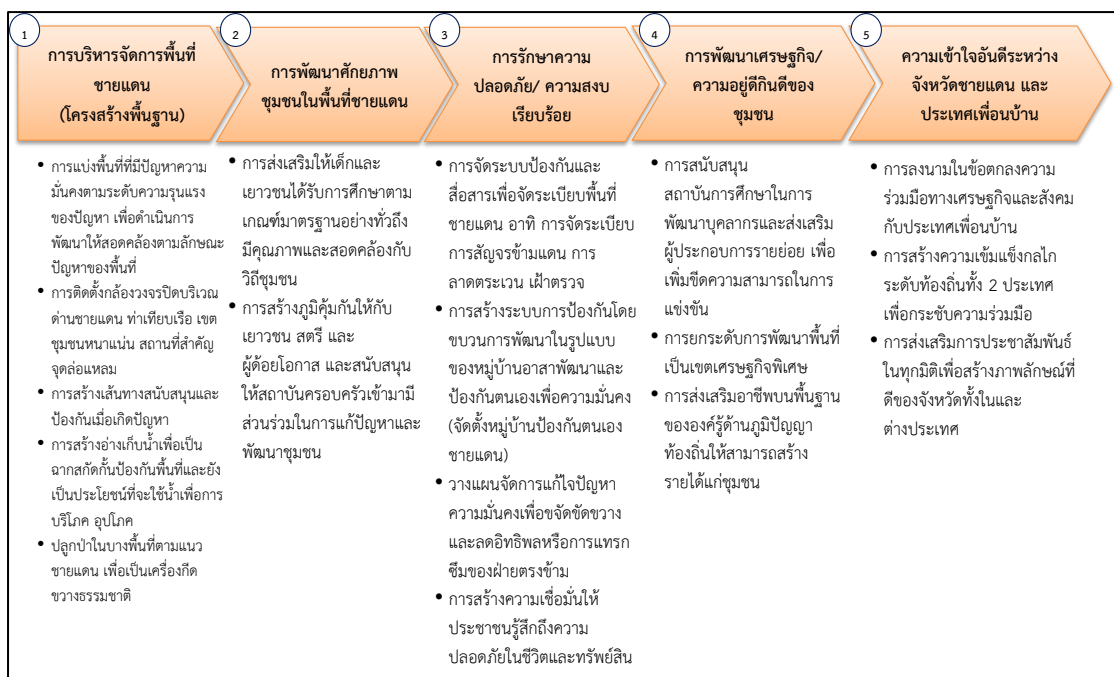
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

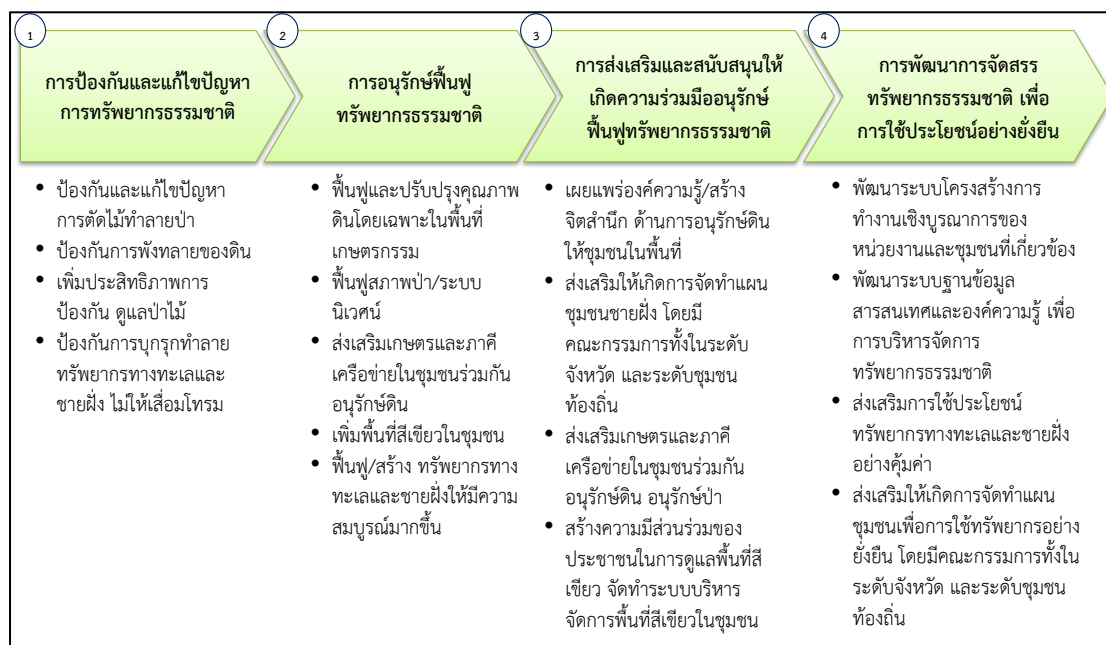
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

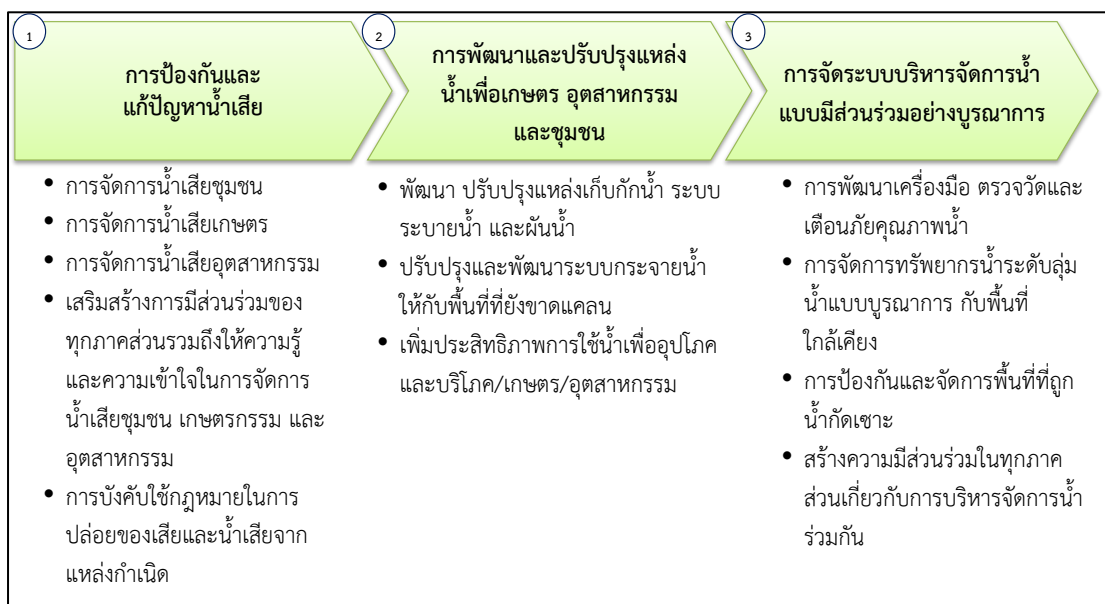
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

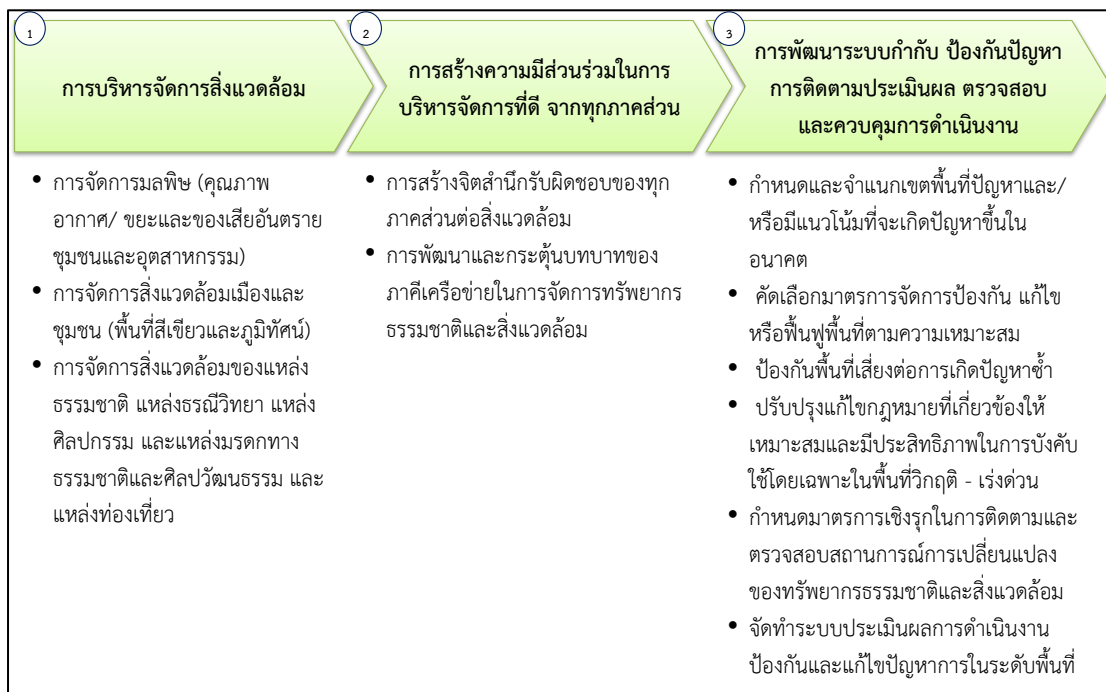

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีห์	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ☐ ประเทศ   ☐ ภาค   ☐ จังหวัด   ☐ อำเภอ   ☐ ตำบล
  - ☐ เขตการปกครอง   ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ รายชั่วโมง   ☐ รายวัน   ☐ รายสัปดาห์   ☐ รายเดือน
  - ☐ รายไตรมาส   ☐ ราย 6 เดือน   ☐ รายปี   ☐ ราย 2 ปี
  - ☐ ราย 3 ปี   ☐ ราย 5 ปี   ☐ ราย 10 ปี   ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - ☐ เผยแพร่ได้   ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ☐ ไทย   ☐ อังกฤษ   ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ สัมภาษณ์
  - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
    - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ☐ ทะเบียน
  - ☐ รายงาน
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
    - ☐ .doc, docx   ☐ .xls, .xlsx   ☐ .csv   ☐ .pdf   ☐ .txt
    - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
  - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
    - ☐ Oracle   ☐ DB2   ☐ MS SQL   ☐ My SQL
    - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ) .....
  - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

